

Tartalom

III *Előkészítő jogi aktusok*

TANÁCS

2020/C 404/01	A Tanács (EU) 11/2020 álláspontja első olvasatban a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából A Tanács által 2020. november 4-én elfogadva ⁽¹⁾	1
2020/C 404/02	A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 11/2020 első olvasatban kialakított álláspontja a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából	30

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

A TANÁCS (EU) 11/2020 ÁLLÁSPONTJA ELSŐ OLVASATBAN

a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

A Tanács által 2020. november 4-én elfogadva

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2020/C 404/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A globalizáció és a digitalizáció hatására megnőtt annak a kockázata, hogy ugyanaz a jogellenes gyakorlat nagyszámú fogyasztónak okoz jogsérelmet. Az uniós jog megsértése hátrányokat okozhat a fogyasztóknak. Ha nem állnak rendelkezésre hatékony eszközök a jogellenes gyakorlatok megszüntetéséhez és a fogyasztói sérelmek orvoslásához, csökken a fogyasztók belső piacba vetett bizalma.
- (2) Emellett a fogyasztókat védő uniós jogszabályok érvényesítéséhez szükséges hatékony eszközök hiánya a szabályokat megsértő, illetve az azokat betartó, a tevékenységüket belföldön vagy határokon átnyúlóan folytató kereskedők közötti tisztességes verseny torzulását eredményezheti. Ezek a torzulások gátolhatják a belső piac zavartalan működését.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása. A belső piacnak az áruk és szolgáltatások tekintetében a jobb minőség, a nagyobb választék, az elfogadható árak és a szigorú biztonsági előírások révén hozzáadott értéket kell biztosítania a fogyasztók számára, ezáltal előmozdítva a fogyasztóvédelem magas szintjét.
- (4) Az EUMSZ 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedések révén hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 38. cikke előírja, hogy az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 66. o.

⁽²⁾ HL C 461., 2018.12.21., 232. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. március 26-i állásponja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. november 4-i állásponja első olvasatban. Az Európai Parlament ...-i állásponja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (5) A 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) lehetővé tette a feljogosított szervezetek számára, hogy olyan képviseleti kereseteket indítsanak, amelyek elsősorban az uniós jog kollektív fogyasztói érdekeket hátrányosan érintő megsértésének megszüntetésére vagy megtiltására irányulnak. Az említett irányelv azonban nem foglalkozott kellő mértékben a fogyasztóvédelmi jog érvényesítésével kapcsolatos kihívásokkal. Az egyre növekvő mértékben globalizált és digitalizált piactéren a jogellenes gyakorlatoktól való elretentő hatás növelése és a fogyasztóknak okozott hátrányok csökkentése érdekében meg kell erősíteni a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgáló eljárási mechanizmusokat, hogy azok kiterjedjenek a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekre és a jogorvoslati intézkedésekre is. Tekintettel a nagyszámú szükséges változtatásra, helyénvaló a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezése és annak ezzel az irányelvvél való felváltása.
- (6) Az egyrészt a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések, másrészt a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekre vonatkozó eljárási mechanizmusok Unió-szerte eltérőek és különböző szintű védelmet biztosítanak a fogyasztók számára. Vannak olyan tagállamok is, ahol jelenleg nem létezik eljárási mechanizmus a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti kollektív keresetekre. Ez a helyzet csökkenti a fogyasztók és a vállalkozások belső piacba vetett bizalmát, illetve képességét arra, hogy a belső piacon tevékenykedjenek. Emellett torzíja a versenyt és gátolja az uniós jog hatékony érvényesítését a fogyasztóvédelem területén.
- (7) Ezért ezen irányelv célja annak biztosítása, hogy a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések és a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekre vonatkozóan valamennyi tagállamban uniós és nemzeti szinten legalább egy, hatékony és eredményes eljárási mechanizmus a fogyasztók rendelkezésére álljon. A képviseleti keresetekre vonatkozóan legalább egy ilyen eljárási mechanizmus rendelkezésre állása növelné a fogyasztók bizalmát, segítené őket jogaik gyakorlásában, hozzájárulna a tisztességesebb versenyhez, és egyenlő versenyfeltételeket teremtene a belső piacon tevékenységet folytató kereskedők számára.
- (8) Ez az irányelv azzal kívánja elősegíteni a belső piac működését és a fogyasztóvédelem magas szintjének elérését, hogy lehetővé teszi a fogyasztók kollektív érdekeit képviselő feljogosított szervezetek számára, hogy képviseleti kereseteket indítsanak mind jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések, mind pedig jogorvoslati intézkedések iránt azokkal a kereskedőkkel szemben, akik megsértik az uniós jog rendelkezéseit. Az említett feljogosított szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy az ilyen jogsértő magatartás megszüntetését vagy megtiltását kérjék és az uniós és a nemzeti jog alapján megfelelő és rendelkezésre álló jogorvoslatért – így például kártérítésért, kijavításért vagy árszállításért – folyamodjanak.
- (9) A képviseleti keresetnek hatékony és eredményes módon kell biztosítani a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét. Lehetővé kell tennie a feljogosított szervezetek számára, hogy fellépjenek annak biztosítása céljából, hogy a kereskedők betartsák az uniós jog vonatkozó rendelkezéseit, valamint azon akadályok leküzdése érdekében, amelyekkel a fogyasztók az egyéni keresetek során szembesülnek, ideértve például a következő akadályokat: a jogaikkal és a rendelkezésre álló eljárási mechanizmusokkal kapcsolatos bizonytalanság, a cselekvéstől való pszichológiai idegenkedés, valamint az egyéni keresetek várható költségeinek és hasznának negatív mérlege.
- (10) Fontos biztosítani a szükséges egyensúlyt a fogyasztók igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréseinek javítása és a között, hogy a kereskedők számára megfelelő biztosítékok álljanak rendelkezésre, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a vállalkozások belső piacon folytatott tevékenységét indokolatlanul akadályozó visszaélésszerű pereskedés. A képviseleti keresetekkel való visszaélések megelőzése érdekében el kell kerülni a büntető kártérítés megítélését, és egyes eljárási kérdésekre – például a feljogosított szervezetek kijelölésére és finanszírozására – vonatkozóan szabályokat kell megállapítani.
- (11) Helyénvaló, hogy ez az irányelv ne váltsa fel azokat a meglévő nemzeti eljárási mechanizmusokat, amelyek a fogyasztók kollektív vagy egyéni érdekeinek védelmére irányulnak. A tagállamok mérlegelési jogkörébe kell tartoznia annak, hogy a jogi hagyományait figyelembe véve valamely meglévő, vagy a jogsértés megszüntetésére irányuló kollektív intézkedésekre vagy kollektív jogorvoslati intézkedésekre vonatkozó új eljárási mechanizmus részeként, vagy pedig különálló mechanizmusként alakítják-e ki az ezen irányelv által előírt, képviseleti keresetekre vonatkozó eljárási mechanizmust, feltéve hogy legalább egy, képviseleti keresetekre vonatkozó nemzeti eljárási mechanizmus megfelel ezen irányelvnek. Ez az irányelv például nem gátolhatja meg a tagállamokat abban, hogy a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok deklaratív határozataira irányuló keresetekkel kapcsolatos jogszabályokat fogadjanak el, noha ez az irányelv nem rendelkezik az ilyen keresetekre vonatkozó szabályokról. Ha nemzeti szinten léteznek az ezen irányelv által előírt eljárási mechanizmuson kívül más eljárási mechanizmusok, a feljogosított szervezet számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy melyik eljárási mechanizmust veszi igénybe.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

- (12) Ez az irányelv az eljárási autonómia elvével összhangban nem tartalmazhat rendelkezéseket a képviseleti keresetekkel kapcsolatos eljárások összes kérdésére vonatkozóan. Ennek megfelelően a tagállamoknak kell szabályokat megállapítaniuk például a képviseleti keresetek tekintetében a befogadhatóságra, a bizonyítékokra vagy a fellebbezés módjaira vonatkozóan. A tagállamok feladata például annak eldöntése, hogy az egyéni követelések milyen mértékű hasonlósága szükséges ahhoz, vagy legalább hány fogyasztónak kell érintettnek lennie egy jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetben ahhoz, hogy egy ügy képviseleti keresetként befogadható legyen. Az ilyen nemzeti szabályok nem akadályozhatják az ezen irányelv által előírt, képviseleti keresetekre vonatkozó eljárási mechanizmus hatékony működését. Az egyes határokon átnyúló képviseleti keresetekre alkalmazandó befogadhatósági követelmények a megkülönböztetésmentesség elvének megfelelően nem térhetnek el az egyes belföldi képviseleti keresetekre alkalmazott követelményektől. A képviseleti kereset nem befogadhatónak nyilvánító határozat nem érintheti a kereset által érintett fogyasztók jogait.
- (13) Ezen irányelv hatályának tükröznie kell a fogyasztóvédelem területén tapasztalható közelmúltbeli fejleményeket. Mivel a fogyasztók nagyobb és egyre inkább digitalizált piacon tevékenykednek, a fogyasztóvédelem magas szintjének eléréséhez szükség van arra, hogy ezen irányelv hatálya az általános fogyasztóvédelmi jogon túl olyan területekre is kiterjedjen, mint az adatvédelem, a pénzügyi szolgáltatások, az utazás és a turizmus, az energia, és a távközlés. Mivel fokozott fogyasztói kereslet mutatkozik a pénzügyi és befektetési szolgáltatások iránt, különösen fontos javítani a fogyasztóvédelmi jog érvényesülését az említett területeken. A fogyasztói piac a digitális szolgáltatások területén szintén fejlődött, és egyre növekvő szükség van a fogyasztóvédelmi jog – többek között az adatvédelem tekintetében történő – hatékonyabb érvényesítésére.
- (14) Ezen irányelv hatályának ki kell terjednie az I. mellékletben említett uniós jogi rendelkezések megsértéseire, amennyiben az említett rendelkezések a fogyasztók érdekeit védik, függetlenül attól, hogy fogyasztóként, utazóként, felhasználóként, vevőként, lakossági befektetőként, lakossági ügyfélként, adatvédelmi értelemben vett érintettként vagy másként hivatkoznak ezekre a fogyasztókra. Ugyanakkor ennek az irányelvnek kizárólag abban az esetben kell az említett jogsértések miatt hátrányt szenvedett vagy esetlegesen hátrányt szenvedő természetes személyek érdekeit védenie, ha ezek a személyek ezen irányelv szerint fogyasztónak minősülnek. Az ezen irányelv szerint kereskedőnek minősülő természetes személyek számára hátrányt okozó jogsértések nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá.
- (15) Ez az irányelv nem érintheti az I. mellékletben felsorolt jogi aktusokat, és ezért nem módosíthatja vagy bővítheti az említett jogi aktusokban megállapított fogalom meghatározásokat, valamint nem válthatja fel az esetlegesen az említett jogi aktusokban foglalt végrehajtási mechanizmusokat. Így például az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁹⁾ meghatározott vagy azon alapuló végrehajtási mechanizmusok adott esetben továbbra is igénybe vehetők a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére.
- (16) A kétségek elkerülése érdekében a lehető legpontosabban meg kell határozni ezen irányelv hatályát az I. mellékletben. Amennyiben az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek nem a fogyasztóvédelemhez kapcsolódnak, akkor az I. mellékletnek azokra a konkrét rendelkezésekre kell hivatkoznia, amelyek a fogyasztók érdekeit védik. Egyes jogi aktusok felépítése miatt azonban nem mindig lehetséges az ilyen hivatkozás, különösen ami a pénzügyi szolgáltatások területét illeti, ideértve a befektetési szolgáltatások területét is.
- (17) Ahhoz, hogy megfelelő választ lehessen adni a gyorsan változó formában és mértékben megjelenő, uniós jogot érintő jogsértésekre, minden olyan alkalommal, amikor a fogyasztók kollektív érdekeinek védelme szempontjából releváns új uniós jogi aktus elfogadására kerül sor, a jogalkotónak meg kell fontolnia, hogy módosítani kell-e az I. mellékletet annak érdekében, hogy ezen irányelv hatálya kiterjedjen az új uniós jogi aktusra is.
- (18) A tagállamoknak továbbra is hatáskörrel kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy előírják ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását az irányelv hatályán kívül eső területekre. A tagállamok például fenntarthatnak vagy bevezethetnek az I. melléklet hatálya alá nem tartozó jogvitákra vonatkozóan az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelő nemzeti jogszabályokat.
- (19) Mivel mind a bírósági eljárások, mind a közigazgatási eljárások hatékonyan és eredményesen szolgálhatják a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét, a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik eldönteni, hogy egy képviseleti kereset bírósági eljárás, közigazgatási eljárás, vagy mindkettő formájában indítható legyen-e, a vonatkozó jogterületről vagy az érintett gazdasági ágazattól függően. Ez nem érinti a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslatihoz való jogot, amelynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogyasztóknak és a

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

kereskedőknek joguk legyen a bíróság előtt hatékony jogorvoslathoz az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések alapján hozott közigazgatási határozatok ellen. Ez magában kell, hogy foglalja annak lehetőségét is, hogy a keresetben részes valamely fél kérelmére a nemzeti joggal összhangban a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelő határozat szülessen.

- (20) A 2009/22/EK irányelvre építve ezen irányelv hatályának ki kell terjednie mind a belföldi, mind a határokon átnyúló jogsértésekre, különösen akkor, ha a jogsértéssel érintett fogyasztók a jogsértő kereskedő letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban élnek. Ki kell terjednie továbbá az olyan jogsértésekre is, amelyek a képviseleti kereset indítása vagy elbírálása előtt megszűntek, mivel továbbra is szükség lehet a gyakorlat megismétlődésének tiltás útján történő megelőzésére, annak megállapítására, hogy egy adott gyakorlat jogsértésnek minősül, vagy a fogyasztói sérelmek orvoslásának megkönnyítésére.
- (21) Ez az irányelv nem érintheti a joghatóságra, a határozatok elismerésére és végrehajtására, illetve az alkalmazandó jogra vonatkozó nemzetközi magánjoggal kapcsolatos szabályok alkalmazását, és nem határozhat meg ilyen szabályokat. A meglévő uniós jogi eszközök alkalmazandók az ezen irányelv által előírt, képviseleti keresetekre vonatkozó eljárási mechanizmusra. Az ezen irányelv által előírt, képviseleti keresetekre vonatkozó eljárási mechanizmusra alkalmazandó különösen a 864/2007/EK ⁽⁶⁾, az 593/2008/EK ⁽⁷⁾ és az 1215/2012/EU ⁽⁸⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet.
- (22) Megjegyzendő, hogy az 1215/2012/EU rendelet hatálya nem terjed ki sem a közigazgatási hatóságok hatáskörére, sem pedig a határozatok ilyen hatóságok általi elismerésére és végrehajtására. Az ilyen kérdések a nemzeti jog hatálya alá tartoznak.
- (23) Adott esetben lehetséges, hogy a nemzetközi magánjogi szabályokkal összhangban valamely feljogosított szervezet képviseleti keresetet indítson abban a tagállamban, amelyben kijelölték, valamint egy másik tagállamban is. Ennek az irányelvnek a 2009/22/EK irányelvre építve különbséget kell tennie e két fajta képviseleti kereset között. Ha egy feljogosított szervezet a kijelölésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban indít képviseleti keresetet, akkor ezt a képviseleti keresetet határokon átnyúló képviseleti keresetnek kell tekinteni. Ha egy feljogosított szervezet abban a tagállamban indít képviseleti keresetet, amelyben kijelölték, akkor ezt a képviseleti keresetet belföldi képviseleti keresetnek kell tekinteni, még akkor is, ha az említett képviseleti keresetet olyan kereskedővel szemben indítják, amelynek lakóhelye, illetve székhelye egy másik tagállamban van, illetve akkor is, ha az említett képviseleti keresetben több tagállam fogyasztóit képviselik. Annak megállapításához, hogy melyik fajta képviseleti keresetről van szó, a képviseleti kereset indításának helye szerinti tagállam a meghatározó tényező. Ezért a belföldi képviseleti keresetek nem válhatnak az eljárás során határokon átnyúló képviseleti keresetté, vagy fordítva.
- (24) Különösen a fogyasztói szervezeteknek aktív szerepet kell játszaniuk a vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek való megfelelés biztosításában. Az említett szervezetek mindegyikét úgy kell tekinteni, hogy megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy a nemzeti joggal összhangban kérelmezze a feljogosított szervezet jogállást. A nemzeti jogi hagyományoktól függően közjogi szervezetek szintén szerepet játszhatnak a vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek való megfelelés biztosításában azzal, hogy képviseleti kereseteket indítanak az ezen irányelvben meghatározottak szerint.
- (25) A határokon átnyúló képviseleti keresetek céljából a feljogosított szervezeteknek az egész Unióban ugyanazoknak a kijelölési feltételeknek kell megfelelniük. Így különösen jogi személyként, a kijelölő tagállam nemzeti jogával összhangban, megfelelő módon kell őket létrehozni, bizonyos fokú állandósággal kell rendelkezniük és bizonyos mértékben nyilvános tevékenységet kell folytatniuk, nonprofit jellegűnek kell lenniük és az alapszabályukban meghatározott céljuknak megfelelően jogos érdeküknek kell fűződnie ahhoz, hogy védjék a fogyasztóknak az uniós jogban meghatározott érdekeit. A feljogosított szervezetek nem állhatnak fizetésképtelenségi eljárás alatt, illetve nem lehetnek fizetésképtelennek nyilvánított szervezetek. Függetlennek kell lenniük, és a fogyasztókon kívül nem állhatnak olyan személyek – különösen kereskedők vagy fedezeti alapok – befolyása alatt, akiknek, illetve amelyeknek gazdasági érdeke fűződik képviseleti keresetek indításához, még abban az esetben sem, ha az adott szervezetnek harmadik felek nyújtanak finanszírozást. A feljogosított szervezeteknek az ilyen befolyás, valamint a saját maguk, a finanszírozásukat nyújtók és a fogyasztók érdekei közötti összeférhetetlenség megelőzésére kialakított eljárásokkal kell rendelkezniük. Megfelelő módon – különösen a honlapjukon – világos és közérthető módon megfogalmazva nyilvánosságra kell hozniuk a feljogosított szervezetként való kijelölés feltételeinek való megfelelésüket igazoló információkat, továbbá általános információkat arról, hogy általában melyek a finanszírozási forrásaik, milyen a szervezeti, irányítási és tagsági struktúrájuk, valamint mi az alapszabályukban meghatározott céljuk és mik a tevékenységeik.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 864/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról („Róma II.”) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

- (26) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a feljogosított szervezetek belföldi képviseleti keresetek céljára történő kijelölésének feltételeit szabadon, a nemzeti jogukkal összhangban határozzák meg. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni azt is, hogy a feljogosított szervezetek határokon átnyúló képviseleti keresetek céljára történő kijelölésére vonatkozóan ezen irányelvben meghatározott feltételeket alkalmazzák a kizárólag belföldi képviseleti keresetek céljából kijelölt feljogosított szervezetekre.
- (27) A belföldi vagy határokon átnyúló képviseleti keresetekben részt vevő feljogosított szervezetek kijelölésére alkalmazott feltételek nem akadályozhatják az ezen irányelvben meghatározott képviseleti keresetek hatékony működését.
- (28) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a képviseleti keresetek indításának céljára előzetesen kijelöljenek feljogosított szervezeteket. Ez az irányelv nem ösztönözheti a tagállamokat arra, hogy bevezessék a feljogosított szervezetek eseti alapon történő kijelölésének lehetőségét. A belföldi képviseleti keresetek céljából azonban a tagállamok számára emellett vagy ehelyett lehetővé kell tenni, hogy egy konkrét belföldi képviseleti keresethez eseti alapon is kijelöljenek feljogosított szervezeteket. A kijelölést az eljáró bíróság vagy közigazgatási hatóság végezheti, adott esetben többek között beleegyezés révén is. A határokon átnyúló képviseleti keresetek céljából azonban közös biztosítékokra van szükség. Ezért az eseti alapon kijelölt feljogosított szervezetek számára nem tehető lehetővé, hogy határokon átnyúló képviseleti kereseteket indítsanak.
- (29) A kijelölő tagállam feladata annak biztosítása, hogy egy szervezet megfeleljen a határokon átnyúló képviseleti keresetek céljából feljogosított szervezetként való kijelölés feltételeinek, annak megvizsgálása, hogy a feljogosított szervezet továbbra is megfelel-e a kijelölési feltételeknek, és az, hogy szükség esetén visszavonja az adott feljogosított szervezet kijelölését. A tagállamoknak legalább öt évente meg kell vizsgálniuk, hogy a feljogosított szervezetek továbbra is megfelelnek-e a kijelölési feltételeknek.
- (30) Ha aggályok merülnek fel a tekintetben, hogy egy feljogosított szervezet megfelel-e a kijelölési feltételeknek, akkor az adott feljogosított szervezetet kijelölő tagállamnak ki kell vizsgálnia az aggályokat, és adott esetben vissza kell vonnia a feljogosított szervezet kijelölését. A tagállamoknak nemzeti kapcsolattartó pontokat kell kijelölniük abból a célból, hogy a vizsgálatok iránti megkereséseket továbbítsák és fogadják.
- (31) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a határokon átnyúló képviseleti keresetek céljára valamely másik tagállamban kijelölt feljogosított szervezetek ilyen képviseleti kereseteket indíthassanak bíróságaik vagy közigazgatási hatóságaik előtt. Ezen túlmenően a különböző tagállamokból származó feljogosított szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy a joghatóságra vonatkozó szabályoktól is függően egyetlen képviseleti kereset keretében, egyetlen fórum előtt együttesen lépjenek fel. Ez nem érinti az eljáró bíróság vagy közigazgatási hatóság annak megvizsgálására vonatkozó jogát, hogy az adott képviseleti kereset alkalmas-e arra, hogy azt egyetlen képviseleti keresetként bírálják el.
- (32) Biztosítani kell a határokon átnyúló képviseleti keresetek céljára kijelölt feljogosított szervezetek keresetindítási jogosultságának kölcsönös elismerését. Tájékoztatni kell a Bizottságot a feljogosított szervezetek kilétéről, a Bizottságnak pedig össze kell állítania és nyilvánosságra kell hoznia az említett feljogosított szervezetek jegyzékét. A jegyzékben való szerepeltetés bizonyítékul hivatott szolgálni arra, hogy a képviseleti kereset indító feljogosított szervezet keresetindítási jogosultsággal rendelkezik. Ez nem érinti a bíróság vagy a közigazgatási hatóság annak megvizsgálására vonatkozó jogát, hogy az adott feljogosított szervezet alapszabályban meghatározott célja indokolja-e egy adott ügyben az általa történő keresetindítást.
- (33) A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések célja a fogyasztók kollektív érdekeinek védelme, függetlenül az egyéni fogyasztók által elszenvedett esetleges tényleges veszteségtől vagy kártól. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghatározott intézkedés meghozatalát írhatják elő a kereskedők számára, így például azt, hogy adják meg a fogyasztók számára a korábban egy jogi kötelezettség megsértésével elmulasztott tájékoztatást. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésre vonatkozó döntés nem függhet attól, hogy a gyakorlatot szándékosan vagy gondatlanság eredményeként folytatták-e.
- (34) Képviseleti kereset indításakor a feljogosított szervezetnek kellő információkkal kell szolgálnia a képviseleti kereset által érintett fogyasztókról a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára. Az említett információknak lehetővé kell tenniük a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára, hogy megállapítsa, hogy rendelkezik-e joghatósággal, és meghatározza az alkalmazandó jogot. Jogellenes károkozáshoz kapcsolódó ügyben ez a kötelezettség magában foglalja a bíróság vagy a közigazgatási hatóság arra vonatkozó tájékoztatását, hogy hol következett vagy következhet be a fogyasztókat hátrányosan érintő esemény. A szükséges információk részletezettségi szintje változó

lehet attól függően, hogy milyen intézkedésért folyamodik a feljogosított szervezet, valamint hogy alkalmaznak-e részvételi mechanizmust vagy kívülmaradási mechanizmust. Ezenfelül a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset indításakor a későbbi, jogorvoslati igényekre alkalmazandó elévülési idők esetleges nyugvása vagy megszakadása megkövetelné, hogy a feljogosított szervezet megfelelő tájékoztatással szolgáljon a képviseleti kereset által érintett fogyasztók csoportjáról.

- (35) A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a feljogosított szervezetek jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekért és jogorvoslati intézkedésekért folyamodhassanak. A képviseleti keresetek eljárási hatékonyságának biztosítása céljából lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy úgy határozzanak, hogy a feljogosított szervezetek egyetlen képviseleti keresetben vagy külön képviseleti keresetekben folyamodhatnak a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekért és a jogorvoslati intézkedésekért. Ha azokat egyetlen képviseleti kereseten belül kéri, a feljogosított szervezeteknek jogosultnak kell lenniük arra, hogy a képviseleti kereset indításakor az összes releváns intézkedésért folyamodhassanak, vagy hogy először a releváns jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekért, ezt követően pedig adott esetben jogorvoslati intézkedésekért folyamodjanak.
- (36) Az ezen irányelv alapján képviseleti keresetet indító feljogosított szervezetnek a jogsértéssel érintett fogyasztók érdekében és nevében kell folyamodnia a vonatkozó intézkedésekért, ideértve a jogorvoslati intézkedéseket is. A feljogosított szervezetnek rendelkeznie kell az eljárásban részt vevő felperes eljárási jogaival és kötelezettségeivel. A tagállamok szabadon felruházhatják a képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztókat bizonyos jogokkal a képviseleti keresethez hasonlóan, de ezek az egyéni fogyasztók nem lehetnek az eljárásban részt vevő felperesek. Az egyéni fogyasztók számára semmilyen esetben sem tehető lehetővé, hogy befolyásolják a feljogosított szervezetek által hozott eljárási döntéseket, vagy hogy az eljárás keretében egyénileg bizonyítékot kérjenek, illetve hogy egyénileg nyújtsanak be fellebbezést azon bíróság vagy közigazgatási hatóság eljárási döntéseivel szemben, amely előtt a képviseleti keresetet indítják. Az egyéni fogyasztók emellett nem terhelhetők eljárási kötelezettségekkel a képviseleti kereset keretében és – a kivételes körülmények esetét kivéve – nem kell viselniük az eljárás költségeit sem.
- (37) A képviseleti kereset által érintett fogyasztóknak ugyanakkor jogosultnak kell lenniük arra, hogy részesüljenek a képviseleti keresettel járó előnyökben. A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek esetében az előnyök a sérelem orvoslása – például kártérítés fizetése, kijavítás, kicserélés, árszállítás, a szerződés megszüntetése vagy a kifizetett vételár visszatérítése – formájában valósulnak meg. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekből pedig az érintett fogyasztók számára származó előny a jogsértést jelentő gyakorlat megszüntetése vagy megtiltása.
- (38) A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek esetében a pervesztes félnek meg kell térítenie a pernyertes félnél felmerült eljárási költségeket, a nemzeti jogban előírt feltételekkel és kivételekkel összhangban. A bíróság vagy a közigazgatási hatóság azonban nem kötelezheti a pervesztes felet azon költségek viselésére, amelyek szükségtelenül merültek fel. A képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztók nem kötelezhetők az eljárás költségeinek viselésére. Kivételes körülmények fennállása esetén azonban a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztók kötelezhetők az eljárás azon költségeinek megtérítésére, amelyek az említett egyéni fogyasztók szándékos vagy gondatlan magatartásának következtében merültek fel, például azért, hogy jogellenes magatartásuk miatt hosszabbra nyúlt az eljárás. Az eljárás költségeinek magukban kell foglalniuk például minden abból eredő költséget, hogy valamely felet ügyvéd vagy más jogi szakember képviselt, illetve az iratok kézbesítésével vagy fordításával járó esetleges költségeket.
- (39) A visszaélészerű pereskedés elkerülése érdekében a tagállamoknak új szabályokat kell elfogadniuk vagy a nemzeti jog szerinti meglévő szabályokat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy a bíróság vagy a közigazgatási hatóság határozatot hozhasson a nyilvánvalóan megalapozatlan ügyek elutasításáról, amint a bíróság vagy a közigazgatási hatóság megkapta a határozat indokolásához szükséges információkat. A tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy a képviseleti keresetekre alkalmazandó különös szabályokat vezessenek be, és a tagállamok számára lehetővé kell tenni az általános eljárási szabályok alkalmazását, amennyiben az említett szabályok megfelelnek annak a célnak, hogy kerülni kell a visszaélészerű pereskedést.
- (40) A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedéseknek végleges és ideiglenes intézkedéseket is magukban kell foglalniuk. Az ideiglenes intézkedések kiterjedhetnek azokra az átmeneti, biztosítási és megelőző intézkedésekre, amelyek már alkalmazott gyakorlatok megszüntetését vagy olyan, még nem alkalmazott gyakorlatok megtiltását célozzák, amelyek esetében fennáll annak a kockázata, hogy súlyos vagy visszafordíthatatlan hátrányt okoznának a fogyasztóknak. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések közé tartozhatnak olyan intézkedések is, amelyek megállapítják, hogy egy adott gyakorlat jogsértésnek minősül, azokban az esetekben, amikor az említett gyakorlat a képviseleti kereset megindítása előtt már megszűnt, azonban például a jogorvoslati intézkedésekhez szükséges további intézkedések elősegítése érdekében még szükséges annak a megállapítása, hogy a gyakorlat jogsértésnek minősült. Ezenkívül a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések olyan formát is ölthetnek, hogy kötelezik a jogsértő kereskedőket arra, hogy a bíróság vagy a közigazgatási hatóság intézkedésről szóló határozatát a megfelelőnek ítélt formában részben vagy egészben közzétegyék, vagy hogy helyreigazító nyilatkozatot tegyenek közzé.

- (41) A 2009/22/EK irányelv alapján a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy azt a feljogosított szervezetet, amely a jogsértés megszüntetése iránti képviseleti keresetet akar indítani, előzetes konzultáció kezdeményezésére kötelezzék annak érdekében, hogy az érintett kereskedőnek alkalma legyen a képviseleti kereset tárgyát képező jogsértés megszüntetésére. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak megkövetelését, hogy az említett előzetes konzultációra egy általuk kijelölt független közjogi szervezettel együtt kerüljön sor. Olyan esetekben, amikor a tagállamok megállapították, hogy előzetes konzultációt kell folytatni, a konzultációra irányuló kérelem kézhezvételétől számított kéthetes határidőt kell előírni, amelynek elteltével a felperes azonnal képviseleti keresetet indíthat a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedés meghozataláért a hatáskörrel rendelkező bíróság vagy közigazgatási hatóság előtt, amennyiben a jogsértés nem szűnt meg. Ezek a követelmények a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekre is alkalmazhatóak a nemzeti joggal összhangban.
- (42) Ez az irányelv eljárási mechanizmust állapít meg, amely nem érinti azon szabályokat, amelyek meghatározzák a fogyasztók szerződéses és szerződésen kívüli jogorvoslatokhoz való anyagi jogait olyan esetekben, amikor érdekeik jogsértés miatt szenvednek hátrányt, így például – az adott esettől függően és az uniós és nemzeti jog biztosította lehetőségek szerint – a kártérítéshez, a szerződés megszüntetéséhez, visszatérítéshez, kicseréléshez, kijavításhoz vagy árleszállításhoz való jogot. Ezen irányelv alapján jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset csak akkor indítható, ha az uniós vagy a nemzeti jog ilyen anyagi jogokról rendelkezik. Ez az irányelv nem teheti lehetővé a jogsértő kereskedő büntető kártérítés fizetésére való kötelezését a nemzeti joggal összhangban.
- (43) A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset által érintett fogyasztók számára a képviseleti kereset indítását követően megfelelő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy nyilatkozzanak arról, hogy kívánják-e, hogy az adott képviseleti kereset tekintetében a feljogosított szervezet képviselje őket, továbbá hogy kívánják-e élni az adott képviseleti keresettel megindított eljárás megfelelő kimenetele nyújtotta lehetőségekkel. A tagállamoknak – biztosítva a jogi hagyományaikkal való lehető legnagyobb mértékű összhangot – részvételi mechanizmusról vagy kívülmaradási mechanizmusról, vagy a kettő kombinációjáról kell rendelkezniük. A részvételi mechanizmus keretében a fogyasztók számára elő kell írni, hogy kifejezetten kinyilvánítsák azon kívánságukat, hogy az adott jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset tekintetében a feljogosított szervezet képviselje őket. A kívülmaradási mechanizmus keretében a fogyasztók számára elő kell írni, hogy kifejezetten kinyilvánítsák, hogy nem kívánják, hogy az adott jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset tekintetében a feljogosított szervezet képviselje őket. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak eldöntését, hogy az egyéni fogyasztók az eljárás mely szakaszában gyakorolhassák az ahhoz való jogukat, hogy eldöntsék, részt kívánnak-e venni egy képviseleti keresetben vagy sem.
- (44) A részvételi mechanizmust alkalmazó tagállamok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy egyes fogyasztóknak a képviseleti kereset megindítása előtt kell dönteniük a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetben való részvételükről, feltéve hogy más fogyasztóknak a képviseleti kereset megindítását követően is lehetőségük van a részvétel mellett dönteni.
- (45) A megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása és az egymásnak ellentmondó ítéletek elkerülése érdekében ugyanakkor részvételi mechanizmust kell kötelezővé tenni a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek tekintetében, amelyek esetében a jogsértéssel érintett fogyasztók szokásos tartózkodási helye nem abban a tagállamban van, amelynek bírósága vagy közigazgatási hatósága előtt a képviseleti keresetet megindították. Ilyen helyzetekben elő kell írni a fogyasztók számára, hogy kifejezetten kinyilvánítsák azon kívánságukat, hogy képviseljék őket az adott képviseleti kereset tekintetében, annak érdekében, hogy a képviseleti keresettel megindított eljárás kimenetele kötelező erejű legyen rájuk nézve.
- (46) Amennyiben a fogyasztók kifejezetten vagy hallgatólagosan kinyilvánítják azon kívánságukat, hogy egy jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset tekintetében egy feljogosított szervezet képviselje őket, függetlenül attól, hogy a képviseleti keresetet részvételi vagy kívülmaradási mechanizmus keretében indították-e, a továbbiakban nem tehető lehetővé számukra, hogy ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban ugyanazon kereskedő ellen indított további képviseleti keresetek keretében képviseltesék magukat vagy ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban ugyanazon kereskedő ellen egyéni kereseteket indítsanak. Ez azonban nem alkalmazandó, ha a fogyasztó azt követően, hogy kifejezetten vagy hallgatólagosan kinyilvánította azon kívánságát, hogy őt képviseljék a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset tekintetében, a nemzeti joggal összhangban később úgy dönt, hogy nem kíván részt venni a képviseleti keresetben, például abban az esetben, ha a fogyasztó a későbbiekben az egyezség kötelező erejét magára nézve megtagadja.
- (47) Gyorsasági és hatékonysági okokból a tagállamok a nemzeti joggal összhangban azt is lehetővé tehetik a fogyasztók számára, hogy az intézkedés meghozatalát követően közvetlenül élhessenek a jogorvoslati intézkedés által biztosított lehetőségekkel, anélkül, hogy a képviseleti keresetben való előzetes részvételre vonatkozó követelmények vonatkoznának rájuk.
- (48) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk a képviseleti keresetek, a fogyasztók által indított egyéni keresetek, valamint az uniós vagy a nemzeti jogban meghatározott, a fogyasztók egyéni és kollektív érdekeinek védelmét célzó egyéb keresetek közötti koordinációra vonatkozóan. Az ezen irányelv alapján hozott, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések nem érinthetik az azok tárgyát képező gyakorlat miatt hátrányt szenvedett fogyasztók által indított, jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti egyéni kereseteket.

- (49) A tagállamoknak elő kell írniuk a feljogosított szervezetek számára, hogy nyújtsanak elegendő információt a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek alátámasztásához, többek között mutassák be a jogsértéssel érintett fogyasztói csoportot, valamint ismertessék az adott képviseleti kereset tárgyát képező ténybeli és jogi kérdéseket. A képviseleti kereset indításához nem lehet előírni a feljogosított szervezet számára, hogy egyenként azonosítsa a képviseleti kereset által érintett minden egyes fogyasztót. A bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek esetén az eljárás lehető legkorábbi szakaszában ellenőriznie kell, hogy az ügyben a jogsértés és az érintett fogyasztók által elszenvedett hátrány jellegére tekintettel lehet-e képviseleti keresetet indítani.
- (50) A jogorvoslati intézkedések keretében egyenként azonosítani kell az említett jogorvoslati intézkedések által biztosított jogorvoslatra jogosult egyéni fogyasztókat, vagy legalább körül kell írni a jogorvoslatra jogosult fogyasztói csoportot, valamint adott esetben ismertetni kell a hátrány számszerűsítésének módszerét, továbbá a fogyasztók és a kereskedők által a jogorvoslat végrehajtása érdekében teendő lépéseket. A jogorvoslatra jogosult fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy élhessenek az említett jogorvoslati lehetőségekkel anélkül, hogy külön eljárást kellene indítaniuk. Ilyen külön eljárás indításának követelménye lenne például az is, ha a fogyasztó köteles lenne bíróság vagy közigazgatási hatóság előtt egyéni keresetet indítani a hátrány számszerűsítése érdekében. Ezzel szemben ezen irányelv szerint elő lehet írni bizonyos lépések megtételét a fogyasztók számára ahhoz, hogy a jogorvoslatához jussanak, így például kötelezhetőek arra, hogy jelentkezzenek a jogorvoslati intézkedés érvényesítéséért felelős valamely szervezetnél.
- (51) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk vagy fenntartaniuk azon határidőkkel – így például az elévülési idővel vagy egyéb határidőkkel – kapcsolatban, amelyekben belül az egyéni fogyasztók élhetnek a jogorvoslati intézkedések által biztosított lehetőségekkel. A tagállamok szabályokat határozhatnak meg a jogorvoslat céljára rendelkezésre álló források azon fennmaradó részének rendeltetésére vonatkozóan, amely a meghatározott határidőn belül nem került lehívásra.
- (52) A feljogosított szervezeteknek teljes mértékben átláthatónak kell lenniük a bíróságok vagy a közigazgatási hatóságok felé egyrészt a tevékenységeik finanszírozási forrását illetően általában, másrészt a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti konkrét képviseleti keresetet támogató pénzeszközök forrását illetően. Ez ahhoz szükséges, hogy a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok fel tudják mérni, hogy a harmadik fél általi finanszírozás – amennyiben azt a nemzeti jog lehetővé teszi – megfelel-e az ezen irányelvben meghatározott feltételeknek, hogy fennáll-e olyan összeférhetlenség a finanszírozást nyújtó harmadik fél és a feljogosított szervezet között, amely a visszaélészerű pereskedés kockázatával jár, és hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset megindításában vagy a képviseleti keresettel megindított eljárás kimenetelében gazdaságilag érdekelt harmadik fél általi finanszírozás nem téríti-e el a képviseleti keresetet a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmétől. A feljogosított szervezet által a bíróság vagy a közigazgatási hatóság rendelkezésére bocsátott információknak lehetővé kell tenniük a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára annak értékelését, hogy a harmadik fél az érintett fogyasztók kollektív érdekeire sérelmes módon jogosulatlanul befolyásolhatja-e a feljogosított szervezet által a képviseleti kereset során hozott eljárási döntéseket, beleértve az egyezségről szóló döntéseket is, továbbá annak értékelését, hogy a harmadik fél nyújt-e finanszírozást jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresethez olyan alperessel szemben, aki a finanszírozást nyújtó harmadik fél versenytársa, vagy olyan alperessel szemben, akivel a finanszírozást nyújtó harmadik fél függő viszonyban van. Egy konkrét képviseleti keresetnek az alperessel azonos piacon működő kereskedő általi közvetlen finanszírozását összeférhetlenséget okozónak kell tekinteni, mivel a versenytársnak olyan gazdasági érdeke fűződhet a képviseleti keresettel megindított eljárás kimeneteléhez, amely nem egyezik meg a fogyasztók érdekeivel.

Lehetővé kell tenni, hogy harmadik felek finanszírozást nyújtsanak a képviseleti kereset olyan szervezetek általi közvetett finanszírozásához, amelyek működését a tagok egyenlő hozzájárulásaiból vagy adományokból biztosítják – ideértve a kereskedők által vállalati társadalmi felelősségvállalásra irányuló kezdeményezések vagy közösségi finanszírozás keretében nyújtott adományokat is –, amennyiben a harmadik felek általi finanszírozás megfelel az átláthatóságra, a függetlenségre és az összeférhetlenség tilalmára vonatkozó követelményeknek. Amennyiben megerősítést nyer az összeférhetlenség ténye, a bíróságnak vagy a közigazgatási hatóságnak felhatalmazással kell rendelkeznie a megfelelő intézkedések meghozatalára, így például a feljogosított szervezetnek a vonatkozó finanszírozás visszautasítására vagy megváltoztatására való kötelezésére, és szükség esetén a feljogosított szervezet keresetindítási jogosultságának megtagadására, vagy egy konkrét, jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti kereset befogadhatatlannak való nyilvánítására. Az ilyen megtagadás vagy befogadhatatlannak való nyilvánítás nem befolyásolhatja a képviseleti kereset által érintett fogyasztók jogait.

- (53) A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek keretében ösztönözni kell az olyan kollektív egyezségeket, amelyek célja, hogy jogorvoslatot nyújtsanak a hátrányt elszenvedett fogyasztóknak.
- (54) A bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy felkérje a kereskedőt és a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetet indító feljogosított szervezetet arra, hogy tárgyalásokat kezdjenek annak érdekében, hogy egyezséget lehessen elérni a képviseleti kereset által érintett fogyasztók számára biztosítandó jogorvoslatra vonatkozóan.

- (55) Az illetékes bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak jóvá kell hagynia a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset keretében elért bármely egyezséget, kivéve ha az egyezés feltételei nem érvényesíthetők vagy ha az egyezés ellentétes lenne a kereset tárgyára alkalmazandó, kötelezően alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezésekkel, amelytől szerződéses alapon, a fogyasztók hátrányára nem lehet eltérni. Ha például az egyezés kifejezetten változatlanul hagy egy olyan szerződési feltételt, amely kizárólagos jogot biztosít a kereskedő számára az adott szerződés bármely egyéb szerződési feltételének az értelmezésére, az egyezés ellentétes lehet a kötelezően alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezésekkel.
- (56) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára olyan szabályok megállapítását, amelyek értelmében egy bíróság vagy közigazgatási hatóság azon az alapon is megtagadhatja az egyezés jóváhagyását, hogy tisztességtelennek ítéli azt.
- (57) A jóváhagyott egyezségeknek a feljogosított szervezetre, a kereskedőre és az érintett egyéni fogyasztókra nézve kötelezőnek kell lenniük. A tagállamok ugyanakkor megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében az érintett egyéni fogyasztók lehetőséget kapnak arra, hogy elfogadjanak egy egyezséget vagy egy egyezés kötelező erejét magukra nézve megtagadják.
- (58) Annak biztosítása, hogy a fogyasztók tájékoztatást kapjanak az adott képviseleti keresetről, elengedhetetlen a kereset sikere szempontjából. A feljogosított szervezeteknek honlapjukon tájékoztatniuk kell a fogyasztókat azokról a képviseleti keresetekről, amelyeknek valamely bíróság vagy közigazgatási hatóság előtti megindítása mellett döntöttek, az általuk indított képviseleti keresetek állásáról és a képviseleti keresettel megindított eljárások kimeneteléről, annak érdekében, hogy a fogyasztók megalapozott döntést hozhassanak arról, hogy részt kívánjanak-e venni a képviseleti keresetben, és hogy időben megtehesék a megfelelő lépéseket. A feljogosított szervezetek által a fogyasztók számára nyújtandó tájékoztatásnak adott esetben tartalmaznia kell különösen a tárgy érthetően megfogalmazott magyarázatát és a képviseleti kereset lehetséges vagy tényleges jogi következményeit, a feljogosított szervezet keresetindítási szándékát, a képviseleti kereset által érintett fogyasztói csoport leírását, valamint az érintett fogyasztók által teendő, ahhoz szükséges lépéseket – ideértve a szükséges bizonyítékok megővését is –, hogy adott esetben élhessenek az ezen irányelvben meghatározott, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések, jogorvoslati intézkedések, vagy a jóváhagyott egyezségek nyújtotta lehetőségekkel. Az ilyen tájékoztatásnak megfelelőnek és az ügy körülményeivel arányosnak kell lennie.
- (59) Az érintett fogyasztókat – a feljogosított szervezetek által nyújtott tájékoztatási kötelezettség sérelme nélkül – tájékoztatni kell a folyamatban lévő, jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetről annak érdekében, hogy kifejezetten vagy hallgatólagosan kinyilváníthassák azon kívánságukat, hogy képviseljék őket a képviseleti kereset tekintetében. A tagállamoknak ezt a képviseleti keresetekkel kapcsolatos információknak a fogyasztók körében való terjesztésére vonatkozó megfelelő szabályok megállapításával kell lehetővé tenniük. A tagállamoknak kell eldönteniük, hogy kinek a feladata az említett információk terjesztése.
- (60) A fogyasztókat emellett tájékoztatni kell a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedéseket vagy jogorvoslati intézkedéseket előíró, vagy az egyezségeket jóváhagyó jogerős határozatokról, azokról a jogokról, amelyek a jogsértés megállapítását követően megilletik őket, továbbá a képviseleti keresettel érintett fogyasztók által teendő további lépésekről, köztük különösen azokról, amelyek szükségesek ahhoz, hogy jogorvoslatához juthassanak. A kereskedők fogyasztói jogok megsértésétől való elrettentésében a jogsértésre vonatkozó információk terjesztéséből adódó, hírnévvel kapcsolatos kockázatok is nagy szerepet játszanak.
- (61) A hatékonyság érdekében a folyamatban lévő képviseleti keresetekről és az elbírált képviseleti keresetekről szóló tájékoztatásnak megfelelőnek és az ügy körülményeivel arányosnak kell lennie. Az ilyen információkat közzé lehet tenni például a feljogosított szervezet vagy a kereskedő honlapján, nemzeti elektronikus adatbázisokban, a közösségi médiában, online piactereken vagy népszerű újságokban, ideértve azokat az újságokat is, amelyeket kizárólag elektronikus kommunikációs eszközökkel terjesztenek. Amennyiben lehetséges és célravezető, a fogyasztókat elektronikus úton vagy papíralapú formában továbbított levélben egyenként tájékoztatni kell. Az ilyen tájékoztatást kérésre a fogyatékkal élő személyek számára akadálymentesen hozzáférhető formátumban is biztosítani kell.
- (62) A jogsértő kereskedő feladata kell, hogy legyen az, hogy saját költségén tájékoztassa valamennyi érintett fogyasztót a jogsértés megszüntetésére irányuló végleges intézkedésekről, valamint a végleges jogorvoslati intézkedésekről. A kereskedőnek ezenkívül a bíróság vagy közigazgatási hatóság által jóváhagyott egyezségekről is tájékoztatnia kell a fogyasztókat. A tagállamok megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek ezt a kötelezettséget a feljogosított szervezet általi kérelemtől teszik függővé. Amennyiben a nemzeti jog szerint a jogerős határozatokról és a jóváhagyott egyezségekről szóló tájékoztatást a feljogosított szervezetnek, a bíróságnak vagy a közigazgatási hatóságnak kell nyújtania a képviseleti kereset által érintett fogyasztók részére, nem lehet előírni a kereskedő számára, hogy ő is rendelkezésre bocsássa ugyanezeket az információkat. A feljogosított szervezetnek kell tájékoztatnia az érintett fogyasztókat a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek visszautasítására vagy elutasítására vonatkozó jogerős határozatokról.

- (63) A tagállamok nemzeti elektronikus adatbázisokat hozhatnak létre, amelyek nyilvánosan hozzáférhetőek olyan honlapokon keresztül, amelyek tájékoztatást nyújtanak a belföldi képviseleti keresetek és a határokon átnyúló képviseleti keresetek indításának céljára előzetesen kijelölt feljogosított szervezetekről, valamint általános tájékoztatást nyújtanak a folyamatban lévő és az elbírált képviseleti keresetekről.
- (64) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a valamely tagállam bírósága vagy közigazgatási hatósága által hozott, a fogyasztók kollektív érdekeit hátrányosan érintő jogsértést megállapító jogerős határozatokat mindegyik fél bizonyítékként felhasználhassa az említett tagállamok bíróságai vagy közigazgatási hatóságai előtt ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon gyakorlat miatt indított bármely más, jogorvoslati intézkedések iránti kereset vonatkozásában. Az igazságszolgáltatás függetlenségével, valamint a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvével összhangban ez nem érintheti a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó nemzeti jogszabályokat.
- (65) A keresetek megindításától kezdve az elévülési idő általában nyugszik. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti kereseteknek azonban az ugyanazon jogsértéssel kapcsolatos esetleges későbbi jogorvoslati intézkedések tekintetében nem szükségszerűen van felfüggesztő hatályuk. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti, folyamatban lévő képviseleti kereset az alkalmazandó elévülési idők nyugvását vagy megszakadását eredményezze a kereset által érintett fogyasztók tekintetében, biztosítva, hogy az elévülési időknek a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresettel indított eljárás folyamán történő lejárása ne akadályozza meg a fogyasztókat abban – függetlenül attól, hogy saját maguk járnak-e el vagy feljogosított szervezet képviseli őket –, hogy a későbbiekben jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti keresetet indíthassanak az állítólagos jogsértéssel kapcsolatban. A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedés meghozatala iránti képviseleti kereset indításakor a feljogosított szervezetnek megfelelően meg kell határoznia azt a fogyasztói csoportot, amelynek érdekeit az állítólagos jogsértés sérti, és amely az adott jogsértésből eredő követeléssel élhet, valamint amelyet érinthet az elévülési időnek az említett képviseleti keresettel megindított eljárás folyamán történő lejárása. A kétségek elkerülése érdekében a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti, folyamatban lévő képviseleti kereset az általa érintett fogyasztók tekintetében szintén az alkalmazandó elévülési idők nyugvását vagy megszakadását kell, hogy eredményezze.
- (66) A jogbiztonság garantálása érdekében az elévülési idők ezen irányelvvel összhangban történő nyugvását vagy megszakadását kizárólag azokra a jogorvoslati igényekre kell alkalmazni, amelyek ...[ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-án/-én vagy azt követően bekövetkezett jogsértéseken alapulnak. Ez nem akadályozhatja meg az elévülési idők nyugvására vagy megszakadására vonatkozó azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt már alkalmazandók voltak az említett időpontot megelőzően bekövetkezett jogsértéseken alapuló, jogorvoslati igényekre.
- (67) A jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereseteket megfelelő eljárási gyorsasággal kell kezelni. Amennyiben a jogsértés továbbra is fennáll, még nagyobb igény lehet a gyorsaságra. Annak megakadályozása érdekében, hogy a jogsértés miatt hátrány vagy további hátrány keletkezzen, a jogsértés megszüntetésére irányuló ideiglenes intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereseteket adott esetben gyorsított eljárás keretében kell elbírálni.
- (68) A bizonyítékok alapvető fontosságúak annak eldöntésében, hogy a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések vagy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset megfelelően megalapozott-e. A vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatokat azonban gyakran információs aszimmetriák jellemzik, és elképzelhető, hogy a szükséges bizonyítékokkal kizárólag a kereskedő rendelkezik, így azok a feljogosított szervezet számára nem hozzáférhetőek. A feljogosított szervezetek számára ezért biztosítani kell a jogot arra, hogy felkérjék a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot annak elrendelésére, hogy a kereskedő rendelkezésre bocsássa a feljogosított szervezetek kereseti kérelméhez kapcsolódó bizonyítékokat. Másrészt a fegyveregyenlőség elvét figyelembe véve, hasonlóképpen a kereskedőt is fel kell jogosítani arra, hogy a feljogosított szervezet birtokában lévő bizonyíték rendelkezésre bocsátását kérje. A bizonyíték rendelkezésre bocsátása elrendelésének szükségességét, hatályát és arányosságát annak a bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak, amely előtt a képviseleti keresetet indítják, a nemzeti eljárásjoggal összhangban gondosan meg kell vizsgálnia, figyelembe véve a harmadik felek jogos érdekeinek védelmét, valamint az alkalmazandó uniós és nemzeti titoktartási szabályokat.
- (69) A képviseleti keresetek hatékonyságának biztosítása érdekében a jogsértő kereskedőkre hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciókat kell kiszabni a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedéseknek való megfelelés elmulasztása vagy megtagadása esetén. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a szankciók bírság, például feltételes pénzbüntetés, időszakos bírság vagy kényszerítő bírság formáját ölthessék. Szankciókat kell alkalmazni az érintett fogyasztóknak a jogerős határozatokkal vagy az egyezségekkel kapcsolatos tájékoztatását elrendelő határozatoknak való megfelelés elmulasztása vagy megtagadása, vagy a bizonyítékok rendelkezésre bocsátásának elmulasztása vagy megtagadása esetén is. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátását elrendelő határozatoknak való megfelelés megtagadása esetén lehetővé kell tenni más típusú szankciók – például eljárási cselekmények – alkalmazását is.

- (70) Tekintettel arra, hogy a képviseleti keresetek a fogyasztók kollektív érdekeinek védelme révén a közérdeket szolgálják, a tagállamoknak intézkedéseket kell fenntartaniuk vagy hozniuk annak biztosítása céljából, hogy a feljogosított szervezeteket az eljárási költségek ne akadályozzák meg az ezen irányelv szerinti képviseleti keresetek indításában. Ilyen intézkedés lehet az alkalmazandó bírósági illetékek vagy közigazgatási díjak korlátozása, szükség szerint költségmentesség biztosítása a feljogosított szervezetek számára vagy közfinanszírozás – többek között strukturális vagy egyéb támogatás – nyújtása a feljogosított szervezetek részére képviseleti keresetek indításához. A tagállamok ugyanakkor nem kötelezhetők a képviseleti keresetek finanszírozására.
- (71) Az egyes tagállamok feljogosított szervezetei közötti együttműködés és információcsere hasznosnak bizonyult, mégpedig különösen a határokon átnyúló jogsértések kezelésében. A határokon átnyúló vonatkozású képviseleti keresetek alkalmazásának fokozása érdekében folytatni kell a kapacitásépítési és együttműködési intézkedéseket, és Unió-szerte nagyszámú feljogosított szervezetre ki kell terjeszteni azok hatókörét.
- (72) Ezen irányelv értékeléséhez a tagállamoknak az ezen irányelv alapján indított képviseleti keresetekre vonatkozóan adatokat kell a Bizottság rendelkezésére bocsátaniuk. A tagállamoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a bíróságaik vagy közigazgatási hatóságaik által elbírált képviseleti keresetek számáról és típusáról. Ezenkívül információval kell szolgálniuk a képviseleti keresettel megindított eljárások kimeneteléről is, így például arról, hogy a képviseleti kereset befogadhatónak bizonyult-e, valamint hogy a képviseleti keresettel megindított eljárás sikerrel vagy jóváhagyott egyezséggel fejeződött-e be. Az e kötelezettségek teljesítésével összefüggésben a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében elegendőnek kell lennie, hogy a tagállamok általános tájékoztatást nyújtsanak a Bizottságnak a jogsértések típusáról és az érintett felekről, különösen a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések tekintetében. A feleket illetően például elegendőnek kell lennie, ha a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy a feljogosított szervezet fogyasztói szervezet vagy közjogi szervezet volt-e, valamint a kereskedő üzleti tevékenységi területéről (pl. pénzügyi szolgáltatások). Alternatív lehetőségként a tagállamok megküldhetik a vonatkozó határozatok vagy egyezségek egy másolati példányát a Bizottságnak. A képviseleti kereset által érintett fogyasztók konkrét személyazonosságára vonatkozó információk nem adhatók meg.
- (73) A Bizottságnak jelentést kell készítenie – amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot kell csatolnia –, amelyben értékeli, hogy a határokon átnyúló képviseleti kereseteket uniós szinten a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések és a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekkel foglalkozó európai ombudsman intézményének létrehozásával lehetne-e a legmegfelelőbbben kezelni.
- (74) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen a Chartában elismert alapelveket. Ennek megfelelően ezt az irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni, beleértve a hatékony jogorvoslati és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot.
- (75) A környezetvédelmi jog tekintetében ez az irányelv figyelembe veszi az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i egyezményét (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény).
- (76) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen annak biztosítását, hogy valamennyi tagállamban rendelkezésre álljon egy, a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgáló képviseleti kereseti mechanizmus a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása és a belső piac megfelelő működéséhez való hozzájárulás érdekében, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a jogsértések határokon átnyúló vonatkozásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (77) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽⁹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

⁽⁹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (78) Helyénvaló szabályokat megállapítani ezen irányelv időbeli alkalmazására vonatkozóan.
- (79) A 2009/22/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és cél

- (1) Ez az irányelv szabályokat állapít meg annak biztosítására, hogy valamennyi tagállamban rendelkezésre álljon egy, a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgáló képviselői kereseti mechanizmus, miközben megfelelő biztosítékokról rendelkezik a visszaélészerű pereskedés elkerülése érdekében. Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy közelíti a tagállamok képviselői keresetekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bizonyos vonatkozásait. Ennek érdekében ezen irányelv a fogyasztók igazságszolgáltatáshoz való hozzáféréseinek javítását is célozza.
- (2) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a fogyasztók kollektív érdekeinek nemzeti szintű védelmét célzó eljárásjogi eszközöket fogadjanak el vagy tartsanak hatályban. A tagállamok azonban biztosítják, hogy legalább egy olyan eljárási mechanizmus megfeleljen ennek az irányelvnek, amely lehetővé teszi a feljogosított szervezetek számára, hogy mind a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések, mind a jogorvoslati intézkedések meghozatala céljából képviselői keresetet indítsanak. Ezen irányelv végrehajtása nem szolgálhat alapul az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok hatálya alá tartozó területeken a fogyasztóvédelem szintjének csökkentéséhez.
- (3) A feljogosított szervezetek szabadon választhatják meg az uniós vagy nemzeti jog alapján rendelkezésükre álló, a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgáló eljárásjogi eszközöket.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv az I. mellékletben említett uniós jogi rendelkezéseknek – ideértve ezen rendelkezések nemzeti jogba átültetett megfelelőit is – kereskedők által történő, a fogyasztók kollektív érdekeit hátrányosan vagy potenciálisan hátrányosan érintő megsértése miatt indított képviselői keresetekre alkalmazandó. Ez az irányelv nem érinti az I. mellékletben említett uniós jogi rendelkezéseket. Ezt az irányelvet a belföldi és a határokon átnyúló jogsértésekre kell alkalmazni, beleértve azokat az eseteket is, amikor az említett jogsértések a képviselői kereset indítása vagy a képviselői kereset elbírálása előtt megszűntek.
- (2) Ez az irányelv nem érinti azokat az uniós vagy nemzeti jog szerinti szabályokat, amelyek az (1) bekezdésben említett jogsértések tekintetében a fogyasztók számára szerződéses és szerződésen kívüli jogorvoslati lehetőségeket állapítanak meg.
- (3) Ez az irányelv nem érinti a nemzetközi magánjogra vonatkozó uniós szabályokat, különösen a joghatóságra, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott ítéletek elismerésére és végrehajtására, valamint a szerződéses és szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogra vonatkozó szabályokat.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „fogyasztó”: az a természetes személy, aki kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár el;

2. „kereskedő”: az a természetes személy vagy – akár magántulajdonban, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely saját kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt is, aki vagy amely az említett természetes vagy jogi személy nevében vagy javára jár el;
3. „fogyasztók kollektív érdekei”: a fogyasztók általános érdeke, valamint – különösen a jogorvoslati intézkedések esetében – a fogyasztók egy csoportjának érdekei;
4. „feljogosított szervezet”: a fogyasztók érdekeit képviselő olyan közjogi vagy egyéb szervezet, amelyet valamely tagállam ezen irányelvvel összhangban képviseleti keresetek indítására feljogosítottként kijelölt;
5. „képviseleti kereset”: a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló kereset, amelyet valamely feljogosított szervezet a fogyasztók nevében felperesként eljárva indít jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedés, jogorvoslati intézkedés, vagy mindkettő meghozatala céljából;
6. „belföldi képviseleti kereset”: olyan képviseleti kereset, amelyet valamely feljogosított szervezet abban a tagállamban indít, amelyben a feljogosított szervezet kijelölésre került;
7. „határokon átnyúló képviseleti kereset”: olyan képviseleti kereset, amelyet valamely feljogosított szervezet attól eltérő tagállamban indít, mint amelyben a feljogosított szervezet kijelölésre került;
8. „gyakorlat”: a kereskedő bármely cselekménye vagy mulasztása;
9. „jogerős határozat”: valamely tagállam bírósága vagy közigazgatási hatósága által hozott olyan határozat, amelyet rendes jogorvoslati eszközök útján nem – vagy már nem – lehet felülvizsgálni;
10. „jogorvoslati intézkedés”: olyan intézkedés, amely arra kötelezi a kereskedőt, hogy – az adott esettől függően és az uniós és nemzeti jog biztosította lehetőségek szerint – orvosolja az érintett fogyasztók sérelmeit olyan intézkedésekkel, mint például kártérítés fizetése, kijavítás, kicserélés, árleszállítás, a szerződés megszüntetése vagy a kifizetett vételár visszatérítése.

2. FEJEZET

KÉPVISELETI KERESETEK

4. cikk

Feljogosított szervezetek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az általuk erre a célra kijelölt feljogosított szervezetek az ezen irányelvben meghatározott képviseleti kereseteket indíthassanak.
 - (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szervezetek, és különösen a fogyasztói szervezetek – beleértve azokat a fogyasztói szervezeteket is, amelyek egynél több tagállamból származó tagokat képviselnek – kijelölhető legyenek feljogosított szervezetként belföldi képviseleti keresetek, határokon átnyúló képviseleti keresetek, vagy mindkettő indítása céljából.
 - (3) A tagállamok határokon átnyúló képviseleti keresetek indítása céljából – a szervezet által benyújtott, kijelölés iránti kérelem alapján – feljogosított szervezetnek jelölnek ki egy, a (2) bekezdésben említettek szerinti szervezetet, amennyiben az említett szervezet a következő feltételek mindegyikének megfelel:
- a) a kijelölés szerinti tagállam nemzeti jogának megfelelően létrehozott jogi személy, és igazolni tud 12 hónapnyi, a fogyasztók érdekeinek védelme céljából a kijelölés iránti kérelem benyújtását megelőzően kifejtett tényleges nyilvános tevékenységet;
 - b) az alapszabályában meghatározott célja igazolja, hogy jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy védje a fogyasztóknak az I. mellékletben említett uniós jogi rendelkezésekben meghatározottak szerinti érdekeit;
 - c) nonprofit jellegű;
 - d) nem áll fizetésektől mentes eljárás alatt és nem fizetésektől mentes nyilvánított szervezet;
 - e) független és a fogyasztókon kívül nem áll más olyan személyek – különösen kereskedők – befolyása alatt, akiknek gazdasági érdeke fűződik képviseleti keresetek indításához, még abban az esetben sem, ha a szervezetnek harmadik felek nyújtanak finanszírozást, és e célból az ilyen befolyás megelőzése, továbbá a saját maga és a finanszírozói, valamint a fogyasztók érdekei közötti összeférhetetlenség megelőzésére irányuló eljárásokat alakított ki;
 - f) bármely megfelelő eszköz segítségével – így különösen a honlapján – világos és közérthető megfogalmazásban nyilvánosságra hozza a szervezetnek az a)-e) pontban felsorolt feltételeknek való megfelelését igazoló információkat, továbbá információkat arról, hogy általában melyek a finanszírozási forrásai, milyen a szervezeti, irányítási és tagsági struktúrája, valamint mi az alapszabályában meghatározott célja és mik a tevékenységei.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy azok a feltételek, amelyek alapján egy szervezetet belföldi képviseleti keresetek indítására feljogosított szervezetnek jelölnek ki, összhangban legyenek ennek az irányelvnek a célkitűzéseivel, az ilyen képviseleti keresetek hatékonysága és eredményessége biztosítása érdekében.
- (5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3) bekezdésben felsorolt feltételeket a belföldi képviseleti keresetek indítására feljogosított szervezetek kijelölésére is alkalmazni kell.
- (6) A tagállamok eseti alapon – az adott szervezet kérelme alapján – feljogosított szervezetként jelölhetnek ki egy szervezetet egy konkrét belföldi képviseleti kereset megindítására, amennyiben a szervezet megfelel a nemzeti jogban előírt, feljogosított szervezetként való kijelölésre vonatkozó feltételeknek.
- (7) A (3) és a (4) bekezdés ellenére a tagállamok képviseleti keresetek indítására feljogosított szervezetnek jelölhetnek ki közjogi szervezeteket. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 2009/22/EK irányelv 3. cikke értelmében feljogosított szervezetnek már kijelölt közjogi szervezetek ezen irányelv alkalmazásában továbbiakban is feljogosított szervezetként kijelölt szervezetek maradjanak.

5. cikk

A feljogosított szervezetek bejelentése és nyomon követése

(1) Az egyes tagállamok ...[egy évvel ezen irányelv átültetési határideje után]-ig közlik a Bizottsággal a határokon átnyúló képviseleti keresetek indításának céljára általuk előzetesen kijelölt feljogosított szervezetek jegyzékét, beleértve e feljogosított szervezetek nevét és alapszabályukban meghatározott célját. Az egyes tagállamok az említett jegyzékben szereplő adatok minden módosulása esetén értesítik a Bizottságot. Az említett jegyzéket a tagállamok nyilvánosan hozzáférhetővé teszik.

A Bizottság összeállítja és nyilvánosságra hozza az említett feljogosított szervezetek jegyzékét. A Bizottság minden olyan esetben naprakésszé teszi a jegyzéket, amikor tájékoztatást kap a tagállamok feljogosított szervezeteinek jegyzékében bekövetkezett változásokról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a belföldi képviseleti keresetek indításának céljára általuk előzetesen kijelölt feljogosított szervezetekre vonatkozó információk a nyilvánosság rendelkezésére álljanak.

(3) A tagállamok legalább ötévente megvizsgálják, hogy a feljogosított szervezetek továbbra is megfelelnek-e a 4. cikk (3) bekezdésében felsorolt feltételeknek. A tagállamok biztosítják, hogy a feljogosított szervezet elveszítse a jogállását, ha az említett feltételek közül egynek vagy többnek már nem felel meg.

(4) Ha egy tagállam vagy a Bizottság aggályokat fogalmaz meg azzal kapcsolatban, hogy egy feljogosított szervezet megfelel-e a 4. cikk (3) bekezdésében felsorolt feltételeknek, a feljogosított szervezetet kijelölő tagállam kivizsgálja az aggályokat. Amennyiben a feljogosított szervezet egy vagy több feltételnek már nem felel meg, a tagállamok adott esetben visszavonják az említett feljogosított szervezet kijelölését. A képviseleti kereset keretében az alperes kereskedőnek jogot kell biztosítani arra, hogy a bíróság vagy a közigazgatási hatóság tudomására hozza azzal kapcsolatos jogos és indokolt aggályait, hogy egy feljogosított szervezet megfelel-e a 4. cikk (3) bekezdésében felsorolt feltételeknek.

(5) A tagállamok a (4) bekezdés alkalmazása céljából nemzeti kapcsolattartó pontokat jelölnek ki, és közlik a Bizottsággal e kapcsolattartó pontok nevét és elérhetőségeit. A Bizottság összeállítja ezen kapcsolattartó pontok jegyzékét és azt a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6. cikk

Határokon átnyúló képviseleti keresetek indítása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a határokon átnyúló képviseleti keresetek indításának céljára valamely másik tagállamban előzetesen kijelölt feljogosított szervezetek ilyen képviseleti keresetet indíthassanak a bíróságaik vagy közigazgatási hatóságaik előtt.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben az uniós jog 2. cikk (1) bekezdésében említett állítólagos megsértése ténylegesen vagy valószínűleg különböző tagállamokbeli fogyasztókat érint, a különböző tagállamokbeli fogyasztók kollektív érdekeinek védelme érdekében több, különböző tagállamokból származó feljogosított szervezet indíthasson képviseleti keresetet valamely tagállam bírósága vagy közigazgatási hatósága előtt.

(3) A bíróságoknak és közigazgatási hatóságoknak az 5. cikk (1) bekezdésében említett jegyzéket el kell fogadniuk annak igazolásaként, hogy a feljogosított szervezet jogosult határokon átnyúló képviseleti keresetek indítására, de ez nem érinti az eljáró bíróság vagy közigazgatási hatóság annak megvizsgálására vonatkozó jogát, hogy az adott feljogosított szervezetnek az alapszabályában meghatározott célja indokolja-e egy adott ügyben az általa történő keresetindítást.

7. cikk

Képviseleti keresetek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 4. cikkel összhangban kijelölt feljogosított szervezetek az ezen irányelvben meghatározottak szerint képviseleti kereseteket indíthassanak bíróságaik vagy közigazgatási hatóságaik előtt.

(2) Képviseleti kereset indításakor a feljogosított szervezetnek elegendő információt kell szolgáltatnia a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára a képviseleti kereset által érintett fogyasztókról.

(3) A bíróságoknak vagy közigazgatási hatóságoknak ezzel az irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban értékelniük kell a konkrét képviseleti kereset befogadhatóságát.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a feljogosított szervezetek jogosultak legyenek arra, hogy legalább a következő intézkedésekért folyamodjanak:

- a) jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések;
- b) jogorvoslati intézkedések.

(5) A tagállamok lehetővé tehetik a feljogosított szervezetek számára, hogy adott esetben egyetlen képviseleti keresetben folyamodjanak a (4) bekezdésben említett intézkedésekért. A tagállamok előírhatják, hogy az említett intézkedéseket egyetlen határozatba kell foglalni.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a képviseleti keresetekben a fogyasztók érdekeit feljogosított szervezetek képviseljék, továbbá hogy ezek a feljogosított szervezetek az eljárásban a felperes jogaival és kötelezettségeivel rendelkezzenek. A képviseleti kereset által érintett fogyasztók jogosultak a (4) bekezdésben említett intézkedések által nyújtott lehetőséggel élni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok a nemzeti joggal összhangban az eljárás lehető legkorábbi szakaszában úgy határozhassanak, hogy elutasítják a nyilvánvalóan megalapozatlan ügyeket.

8. cikk

Jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 7. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések a következő formában álljanak rendelkezésre:

- a) a gyakorlat megszüntetésére vagy adott esetben megtiltására vonatkozó ideiglenes intézkedés, amennyiben a gyakorlat a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértésnek tekinthető;
- b) a gyakorlat megszüntetésére vagy adott esetben megtiltására vonatkozó végleges intézkedés, amennyiben a gyakorlat a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértésnek minősült.

(2) Amennyiben a nemzeti jog ekként rendelkezik, az (1) bekezdés b) pontjában említett intézkedés a következőket foglalhatja magában:

- a) annak megállapítására szolgáló intézkedés, hogy a gyakorlat a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértésnek minősül; és
- b) arra vonatkozó kötelezettség, hogy az intézkedésről szóló határozatot a bíróság vagy a közigazgatási hatóság által megfelelőnek ítélt formában részben vagy egészben közzé kell tenni, vagy pedig a helyreigazító nyilatkozat közzétételére vonatkozó kötelezettség.

(3) Ahhoz, hogy egy feljogosított szervezet a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésért folyamodjon, az egyéni fogyasztóknak nem kell kinyilvánítaniuk azon kívánságukat, hogy az említett feljogosított szervezet képviselje őket. A feljogosított szervezet nem kötelezhető arra, hogy bizonyítsa:

- a) a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértés által érintett egyéni fogyasztók által elszenvedett tényleges veszteséget vagy kárt; vagy
- b) a kereskedő szándékát vagy gondatlanságát.

(4) A tagállamok a nemzeti jogukban bevezethetnek vagy fenntarthatnak olyan rendelkezéseket, amelyek értelmében egy feljogosított szervezet kizárólag azt követően folyamodhat az (1) bekezdés b) pontjában említett jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésért, hogy az érintett kereskedővel konzultációba kezdett a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértés kereskedő általi megszüntetése céljából. Amennyiben a kereskedő a konzultációra irányuló kérelem kézhezvételét követő két héten belül nem szünteti meg a jogsértést, a feljogosított szervezet azonnal képviseleti keresetet indíthat a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedés meghozataláért.

A tagállamok értesítik a Bizottságot a nemzeti jog ilyen rendelkezéseiről. A Bizottság gondoskodik arról, hogy az említett információ nyilvánosan hozzáférhető legyen.

9. cikk

Jogorvoslati intézkedések

(1) A jogorvoslati intézkedéseknek kötelezniük kell a kereskedőt arra, hogy – az adott esettől függően és az uniós és nemzeti jog biztosította lehetőségek szerint – orvosolja az érintett fogyasztók sérelmeit olyan intézkedésekkel, mint például kártérítés fizetése, kijavítás, kicserélés, árszállítás, a szerződés megszüntetése vagy a kifizetett vételár visszatérítése.

(2) A tagállamok szabályokat állapítanak meg arra vonatkozóan, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztók milyen módon és az eljárás melyik szakaszában nyilváníthatják ki – kifejezetten vagy hallgatólagosan – a képviseleti kereset indítását követő megfelelő határidőn belül azon kívánságukat, hogy a feljogosított szervezet képviselje őket az említett képviseleti kereset tekintetében, és hogy a képviseleti keresettel megindított eljárás kimenetele kötelező erejű legyen rájuk nézve.

(3) A (2) bekezdés ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy azon egyéni fogyasztóknak, akiknek a szokásos tartózkodási helye nem azon bíróság vagy közigazgatási hatóság helye szerinti tagállamban található, amely előtt a képviseleti keresetet indították, kifejezetten ki kelljen nyilvánítaniuk azon kívánságukat, hogy képviseljék őket az adott képviseleti kereset tekintetében, ahhoz, hogy a képviseleti keresettel megindított eljárás kimenetele kötelező erejű legyen ezen fogyasztókra nézve.

(4) A tagállamok szabályokat állapítanak meg annak biztosítására, hogy azok a fogyasztók, akik kifejezetten vagy hallgatólagosan kinyilvánították azon kívánságukat, hogy képviseljék őket valamely képviseleti kereset tekintetében, egyrészt ne legyenek képviselhetők más olyan képviseleti kereset tekintetében, amely ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban ugyanazon kereskedő ellen irányul, másrészt ne indíthassanak olyan egyéni keresetet, amely ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban ugyanazon kereskedő ellen irányul. A tagállamok olyan szabályokat is megállapítanak, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók ugyanazon cselekménnyel kapcsolatban ugyanazon kereskedővel szemben csak egyszer részesüljenek kártérítésben.

(5) Amennyiben a jogorvoslati intézkedés nem határozza meg, hogy mely egyéni fogyasztók jogosultak a jogorvoslati intézkedés által nyújtott jogorvoslati lehetőségekkel élni, legalább azt ismertetnie kell, hogy a fogyasztók mely csoportja jogosult élni az említett jogorvoslati lehetőségekkel.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslati intézkedés feljogosítsa a fogyasztókat arra, hogy anélkül élhessenek a jogorvoslati intézkedés által nyújtott jogorvoslati lehetőségekkel, hogy külön keresetet kellene benyújtaniuk.

(7) A tagállamok meghatározzák vagy fenntartják az azon határidőkre vonatkozó szabályokat, ameddig az egyéni fogyasztók élhetnek a jogorvoslati intézkedések által biztosított lehetőségekkel. A tagállamok szabályokat határozhatnak meg a jogorvoslat céljára rendelkezésre álló források azon fennmaradó részének rendeltetésére vonatkozóan, amely a meghatározott határidőn belül nem kerül lehívásra.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a feljogosított szervezetek anélkül indíthassanak jogorvoslati intézkedés meghozatala iránti képviseleti kereseteket, hogy valamely bíróságnak vagy közigazgatási hatóságnak előzetesen külön eljárásban meg kellene állapítania a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértést.

(9) A képviseleti kereset keretében a jogorvoslati intézkedések által nyújtott jogorvoslati lehetőségek nem érintik az olyan további jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós vagy nemzeti jog értelmében a fogyasztók rendelkezésére állnak, és amelyek nem képezték az adott képviseleti kereset tárgyát.

10. cikk

A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek finanszírozása

(1) A tagállamok biztosítják azt, hogy amennyiben a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset harmadik fél finanszírozza – amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi –, az összeférhetetlenséget megakadályozzák, illetve azt, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset megindításában vagy az adott képviseleti keresettel megindított eljárás kimenetelében gazdaságilag érdekelt harmadik felek általi finanszírozás ne térítse el az eljárást a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmétől.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják különösen a következőket:

- a) a feljogosított szervezetek által a képviseleti keresettel megindított eljárás keretében hozott döntéseket – ideértve az egyezségekről szóló döntéseket is – harmadik fél a képviseleti kereset által érintett fogyasztók kollektív érdekeire sérelmes módon jogosulatlanul nem befolyásolja;
- b) képviseleti kereset nem indítható olyan alperessel szemben, aki a finanszírozást nyújtó versenytársa, vagy olyan alperessel szemben, akivel a finanszírozó függő viszonyban van.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a bíróságok vagy a közigazgatási hatóságok a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresettel megindítható eljárásokban felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy értékeljék az (1) és (2) bekezdésnek való megfelelést, amennyiben jogos és indokolt aggályok merülnek fel e megfelelés tekintetében. E célból a feljogosított szervezeteknek pénzügyi áttekintést kell benyújtaniuk a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára, amelyben felsorolják a képviseleti kereset támogatására felhasznált pénzforrásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok felhatalmazással rendelkezzenek a megfelelő intézkedések meghozatalára, így például a feljogosított szervezetnek az érintett finanszírozás visszautasítására vagy megváltoztatására való kötelezésére és szükség esetén a feljogosított szervezet keresetindítási jogosultságának megtagadására egy konkrét képviseleti kereset tekintetében. Amennyiben egy konkrét képviseleti kereset tekintetében megtagadják a feljogosított szervezet keresetindítási jogosultságát, az említett megtagadás nem érintheti az adott képviseleti kereset által érintett fogyasztók jogait.

11. cikk

Jogorvoslatra vonatkozó egyezségek

(1) Az egyezségek jóváhagyása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek keretében:

- a) a feljogosított szervezet és a kereskedő közösen javaslatot tehesen a bíróságnak vagy a közigazgatási hatóságnak az érintett fogyasztók számára biztosítandó jogorvoslatra vonatkozó egyezésre; vagy
- b) a bíróság vagy a közigazgatási hatóság a feljogosított szervezettel és a kereskedővel folytatott konzultációt követően felkérhesse a feljogosított szervezetet és a kereskedőt arra, hogy észszerű határidőn belül jussanak egyezésre a jogorvoslattal kapcsolatban.

(2) A bíróságnak vagy a közigazgatási hatóságnak felül kell vizsgálnia az (1) bekezdésben említett egyezségeket. A bíróságnak vagy a közigazgatási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy meg kell-e tagadnia egy adott egyezés jóváhagyását, mivel az ellentétes a kötelezően alkalmazandó nemzeti jogi rendelkezésekkel vagy olyan feltételeket tartalmaz, amelyek nem érvényesíthetők, figyelembe véve valamennyi fél, és különösen az érintett fogyasztók jogait és érdekeit. A tagállamok megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében a bíróság vagy a közigazgatási hatóság megtagadhatja az egyezés jóváhagyását azon az alapon, hogy az tisztességtelen.

(3) Ha a bíróság vagy közigazgatási hatóság nem hagyja jóvá az egyezséget, akkor folytatja az érintett képviseleti kereset elbírálását.

(4) A jóváhagyott egyezségek a feljogosított szervezetre, a kereskedőre és az érintett egyéni fogyasztókra nézve kötelezők.

A tagállamok megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében a képviseleti kereset és az azt követő egyezés által érintett egyéni fogyasztók számára lehetőség nyílik arra, hogy elfogadják vagy megtagadják az (1) bekezdésben említett egyezségek kötelező erejét magukra nézve.

(5) A (2) bekezdéssel összhangban jóváhagyott egyezés útján kieszközölt jogorvoslat nem érinti az uniós vagy nemzeti jog alapján a fogyasztók rendelkezésére álló bármely esetleges további olyan jogorvoslati lehetőségeket, amely nem képezte az adott egyezés tárgyát.

12. cikk

A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset költségeinek megosztása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresettel megindított eljárásokban a pereszes fél viselje a pernyertes félnél felmerült eljárási költségeket, a bírósági eljárásokra általában alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételeknek és kivételeknek megfelelően.
- (2) A jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztók nem viselhetik az eljárás költségeit.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, kivételes körülmények fennállása esetén a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset által érintett egyéni fogyasztó kötelezhető az eljárás azon költségeinek viselésére, amelyek az említett egyéni fogyasztó szándékos vagy gondatlan magatartásának következtében merültek fel.

13. cikk

Tájékoztatás a képviseleti keresetekről

- (1) A tagállamok olyan szabályokat állapítanak meg, amelyek biztosítják, hogy a feljogosított szervezetek – különösen a honlapjukon – tájékoztatást nyújtsanak:
- a) azokról a képviseleti keresetekről, amelyeknek egy bíróság vagy közigazgatási hatóság elé terjesztése mellett döntöttek;
 - b) az általuk bíróság vagy közigazgatási hatóság előtt képviseleti keresettel megindított eljárások állásáról; valamint
 - c) az a) és a b) pontban említett képviseleti keresetekkel megindított eljárások kimeneteléről.
- (2) A tagállamok szabályokat állapítanak meg annak biztosítása érdekében, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti, folyamatban lévő képviseleti kereset által érintett fogyasztók a képviseleti keresetről kellő időben és megfelelő módon tájékoztatást kapjanak abból a célból, hogy az említett fogyasztók a 9. cikk (2) bekezdése szerint kifejezetten vagy hallgatólagosan kinyilváníthassák azon kívánságukat, hogy az adott képviseleti keresettel megindított eljárásban képviseljék őket.
- (3) A bíróság vagy közigazgatási hatóság – az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett tájékoztatás sérelme nélkül – köteles felszólítani a kereskedőt, hogy az ügy körülményeinek megfelelően és meghatározott határidőn belül, saját költségén tájékoztassa a képviseleti keresettel érintett fogyasztókat a 7. cikkben említett intézkedéseket előíró jogerős határozatokról, valamint a 11. cikkben említett bármely jóváhagyott egyezségről, ideértve adott esetben az összes érintett fogyasztó egyenként történő értesítését is. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó abban az esetben, ha az érintett fogyasztók más módon tájékoztatást kapnak a jogerős határozatról vagy a jóváhagyott egyezségről.

A tagállamok megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében a kereskedőnek csak akkor kell a fogyasztók számára ilyen tájékoztatást nyújtania, ha azt a feljogosított szervezet kéri.

- (4) A (3) bekezdésben említett tájékoztatási követelmények a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetek visszautasítására vagy elutasítására vonatkozó jogerős határozatok tekintetében értelemszerűen a feljogosított szervezetekre alkalmazandók.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a pernyertes fél a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban kérhesse a képviseleti keresettel megindított eljárásban a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatással kapcsolatos költségek megtérítését.

14. cikk

Elektronikus adatbázisok

- (1) A tagállamok nemzeti elektronikus adatbázisokat hozhatnak létre, amelyek nyilvánosan hozzáférhetőek honlapokon keresztül, és amelyek tájékoztatást nyújtanak a hazai és a határokon átnyúló képviseleti keresetek indításának céljára előzetesen kijelölt feljogosított szervezetekről, valamint általános tájékoztatást nyújtanak a folyamatban lévő és elbírált képviseleti keresetekről.
- (2) Amennyiben valamely tagállam az (1) bekezdésben említettek szerint elektronikus adatbázist hoz létre, közli a Bizottsággal azt az internetcímet, amelyen az elektronikus adatbázis hozzáférhető.

- (3) A Bizottság elektronikus adatbázist hoz létre és tart fenn a következő célokra:
- a) az 5. cikk (1), (4) és (5) bekezdésében és a 23. cikk (2) bekezdésében említett, a tagállamok és a Bizottság közötti valamennyi kommunikáció; és
 - b) a 20. cikk (4) bekezdésében említett, feljogosított szervezetek közötti együttműködés.
- (4) Az e cikk (3) bekezdésében említett elektronikus adatbázisnak adott esetben és megfelelő mértékben közvetlenül hozzáférhetőnek kell lennie:
- a) az 5. cikk (5) bekezdésében említett nemzeti kapcsolattartó pontok számára;
 - b) a bíróságok és közigazgatási hatóságok számára, amennyiben azt a nemzeti jog előírja;
 - c) a tagállamok által belföldi képviseleti keresetek és határokon átnyúló képviseleti keresetek indítására kijelölt feljogosított szervezetek számára; valamint
 - d) a Bizottság számára.

Nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a tagállamok által az e cikk (3) bekezdésében említett elektronikus adatbázisban megosztott azon információkat, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésében említett, határokon átnyúló képviseleti keresetek indítása céljából kijelölt feljogosított szervezetekre vonatkoznak.

15. cikk

A jogerős határozatok hatásai

A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállam bíróságának vagy közigazgatási hatóságának olyan jogerős határozatai, amelyek fogyasztók kollektív érdekeit hátrányosan érintő jogsértést állapítanak meg, mindegyik fél által bizonyítékként felhasználhatók legyenek az említett tagállam bírósága vagy közigazgatósági hatósága előtt az ugyanazon gyakorlat miatt ugyanazon kereskedővel szemben indított bármely más, jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti kereset vonatkozásában, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó nemzeti joggal összhangban.

16. cikk

Elévülési idők

(1) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban biztosítják, hogy a 8. cikkben említett, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedés meghozatala iránti, folyamatban lévő képviseleti kereset eredményeképpen az általa érintett fogyasztók tekintetében az alkalmazandó elévülési idők nyugodjanak vagy megszakadjanak, annak érdekében, hogy az alkalmazandó elévülési időknél az adott jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereset elbírálása közben történő lejárta ne akadályozhassa meg e fogyasztókat abban, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti állítólagos jogsértéssel kapcsolatban később jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti keresetet indítsanak.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a 9. cikk (1) bekezdésében említett, jogorvoslati intézkedés meghozatala iránti, folyamatban lévő képviseleti kereset az általa érintett fogyasztók tekintetében az alkalmazandó elévülési idők nyugvását vagy megszakadását eredményezze.

17. cikk

Eljárási gyorsaság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 8. cikkben említett, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereseteket megfelelő gyorsasággal kezeljék.

(2) A 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések meghozatala iránti képviseleti kereseteket adott esetben gyorsított eljárással kell kezelni.

18. cikk

A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy feljogosított szervezet észszerűen elérhető bizonyítékokat szolgáltatott a képviseleti kereset kellő alátámasztására és jelezte, hogy további bizonyítékok állnak az alperes vagy valamely harmadik fél rendelkezésére, a bíróság vagy közigazgatási hatóság az említett feljogosított szervezet kérelmére elrendelhesse, hogy az

alperes vagy a harmadik fél a nemzeti eljárásjognak megfelelően – a titoktartás és az arányosság tekintetében alkalmazandó uniós és nemzeti szabályokra is figyelemmel – rendelkezésre bocsássa e bizonyítékokat. A tagállamok biztosítják, hogy az alperes kérelmére a bíróság vagy a közigazgatási hatóság a nemzeti eljárásjognak megfelelően azt is elrendelhesse, hogy a feljogosított szervezet vagy valamely harmadik fél bocsássa rendelkezésre a releváns bizonyítékokat.

19. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok szabályokat állapítanak a következőknek való megfelelés elmulasztása vagy megtagadása esetén alkalmazandó szankciókra:

- a) a jogsértés megszüntetésére irányuló, a 8. cikk (1) bekezdésében vagy a 8. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett valamely intézkedés; vagy
- b) a 13. cikk (3) bekezdésében vagy a 18. cikkben említett kötelezettségek.

A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek az említett szabályok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy szankcióként ki lehessen szabni többek között pénzbírságot is.

20. cikk

A feljogosított szervezeteknek nyújtott támogatás

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása céljából, hogy a képviseleti keresetekkel kapcsolatos eljárások költségei ne akadályozzák meg a feljogosított szervezeteket abban, hogy ténylegesen gyakorolják azon jogukat, hogy a 7. cikkben említett intézkedésekért folyamodjanak.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések jelenthetik például közfinanszírozás rendelkezésre bocsátását, beleértve a feljogosított szervezeteknek nyújtott strukturális támogatást, az alkalmazandó bírósági illetékek vagy közigazgatási díjak korlátozását vagy a költségmentességhez való hozzáférés biztosítását.

(3) A tagállamok olyan szabályokat állapíthatnak meg, amelyek lehetővé teszik a feljogosított szervezetek számára, hogy azoktól a fogyasztóktól, akik kinyilvánították azon kívánságukat, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti, konkrét képviseleti kereset tekintetében egy feljogosított szervezet képviselje őket, szerény perbe lépési díjat vagy hasonló díjat kérjenek az említett képviseleti keresetben való részvételhez.

(4) A tagállamok és a Bizottság támogatják és elősegítik a feljogosított szervezetek közötti együttműködést, valamint a feljogosított szervezeteknek a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti belföldi és határon átnyúló jogsértések rendezésével kapcsolatos legjobb gyakorlatainak és tapasztalatainak cseréjét és terjesztését.

3. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2009/22/EU irányelv ezen irányelv 22. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-ével/-ával hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

22. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok az ezen irányelvet átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák az ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-án/-én vagy azt követően indított képviseleti keresetekre.

(2) A tagállamok a 2009/22/EK irányelvet átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák az ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt indított képviseleti keresetekre.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az elévülési idők nyugvására vagy megszakadására vonatkozó, a 16. cikket átültető törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések csak a 2. cikk (1) bekezdésében említett, ...[ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-án/-én vagy azt követően bekövetkezett jogsértéseken alapuló, jogorvoslati igényekre legyenek alkalmazandók. Ez nem akadályozza meg az elévülési idők nyugvására vagy megszakadására vonatkozó azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek ...[ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt alkalmazandók voltak az említett időpontot megelőzően bekövetkezett, 2. cikk (1) bekezdésében említett jogsértéseken alapuló, jogorvoslati igényekre.

23. cikk

Nyomon követés és értékelés

(1) Legkorábban ... [öt évvel ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapját követően]-tól/-től a Bizottság elvégzi ezen irányelv értékelését, és a főbb megállapításokról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az értékelést a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatása szerint kell elvégezni. A jelentésben a Bizottság értékeli különösen ezen irányelvnek a 2. cikkben és az I. mellékletben meghatározott hatályát, valamint ezen irányelv határon átnyúló helyzetekben való működését és hatékonyságát, többek között a jogbiztonság szempontjából.

(2) A tagállamok először ...[4 évvel ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapját követően]-ig, majd azt követően évente a Bizottság rendelkezésére bocsátják az (1) bekezdésben említett jelentés elkészítéséhez szükséges következő információkat:

- a) a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok által elbírált képviseleti keresetek száma és típusa;
- b) a 2. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti jogsértések típusa és a szóban forgó képviseleti keresetekkel megindított eljárások felei;
- c) a szóban forgó képviseleti keresetekkel megindított eljárások kimenetele.

(3) A Bizottság legkésőbb ... [öt évvel ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapját követően]-ig elvégzi annak értékelését, hogy uniós szinten a határon átnyúló képviseleti kereseteket a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések és a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviseleti keresetekkel foglalkozó európai ombudsman intézményének létrehozásával lehetne-e a legjobban kezelni, és főbb megállapításairól jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol.

24. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok ... [24 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének napját követően]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket ... [30 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének napját követően]-tól/-től kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 2. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT UNIÓS JOGI RENDELKEZÉSEK JEGYZÉKE

1. A Tanács 85/374/EGK irányelve (1985. július 25.) a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.)
2. A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.)
3. A Tanács 2027/97/EK rendelete (1997. október 9.) a légifuvarozók utasok és poggyászuk légi szállítása tekintetében fennálló felelősségéről (HL L 285., 1997.10.17., 1. o.)
4. Az Európai Parlament és a Tanács 98/6/EK irányelve (1998. február 16.) a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről (HL L 80., 1998.3.18., 27. o.)
5. Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (HL L 171., 1999.7.7., 12. o.)
6. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.): 5–7., 10. és 11. cikk
7. Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.): 86–90., 98. és 100. cikk
8. Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.): 3. és 5. cikk
9. Az Európai Parlament és a Tanács 2002/22/EK irányelve (2002. március 7.) az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.): 10. cikk és IV. fejezet
10. Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.): 4–8. és 13. cikk
11. Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.)
12. Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.)
13. Az Európai Parlament és a Tanács 261/2004/EK rendelete (2004. február 11.) visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 46., 2004.2.17., 1. o.)
14. Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.)
15. Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról (HL L 376., 2006.12.27., 21. o.)

16. Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.): 20. és 22. cikk
17. Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2006/EK rendelete (2006. július 5.) a légi járműveken utazó fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogairól (HL L 204., 2006.7.26., 1. o.)
18. Az Európai Parlament és a Tanács 1371/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.)
19. Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.)
20. Az Európai Parlament és a Tanács 2008/122/EK irányelve (2009. január 14.) a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó szerződések egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről (HL L 33., 2009.2.3., 10. o.)
21. Az Európai Parlament és a Tanács 1008/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról (HL L 293., 2008.10.31., 3. o.): 23. cikk
22. Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.): 1–35. cikk
23. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.)
24. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.): 3. cikk és I. melléklet
25. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.): 3. cikk és I. melléklet
26. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.)
27. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.): 14. cikk és I. melléklet
28. Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II), (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.): 183–186. cikk
29. Az Európai Parlament és a Tanács 392/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a tengeri utasszállítók baleseti felelősségéről (HL L 131., 2009.5.28., 24. o.)
30. Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.)
31. Az Európai Parlament és a Tanács 1222/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről (HL L 342., 2009.12.22., 46. o.): 4–6. cikk

32. Az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.): 3–8. és 19–21. cikk
33. Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.): 9–11., 19–26. és 28b. cikk
34. Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós ökcímkeről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.): 9–10. cikk
35. Az Európai Parlament és a Tanács 1177/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 334., 2010.12.17., 1. o.)
36. Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.)
37. Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.)
38. Az Európai Parlament és a Tanács 181/2011/EU rendelete (2011. február 16.) az autóbusszal közlekedő utasok jogairól és a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 55., 2011.2.28., 1. o.)
39. Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.)
40. Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.): 9–11a. cikk
41. Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.)
42. Az Európai Parlament és a Tanács 531/2012/EU rendelete (2012. június 13.) az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) (HL L 172., 2012.6.30., 10. o.)
43. Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.): 13. cikk
44. Az Európai Parlament és a Tanács 524/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói online vitarendezési rendelet) (HL L 165., 2013.6.18., 1. o.): 14. cikk
45. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.)

46. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/31/EU irányelve (2014. február 26.) a nem automatikus működésű mérlegek forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 96., 2014.3.29., 107. o.)
47. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/35/EU irányelve (2014. február 26.) a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett elektromos berendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 96., 2014.3.29., 357. o.)
48. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.): 23–29. cikk
49. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.)
50. Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.)
51. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.)
52. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2120 rendelete (2015. november 25.) a nyílt internet-hozzáféréssel és az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjakkal kapcsolatos intézkedések meghozataláról, továbbá a 2002/22/EK irányelv és az 531/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 310., 2015.11.26., 1. o.)
53. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2302 irányelve (2015. november 25.) az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatásösszeállításokról, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 326., 2015.12.11., 1. o.)
54. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.)
55. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.): 17–24. és 28–30. cikk
56. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)
57. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.): II. fejezet
58. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.): II. fejezet
59. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1128 rendelete (2017. június 14.) az online tartalomszolgáltatásoknak a belső piacon való, határokon átnyúló hordozhatóságáról (HL L 168., 2017.6.30., 1. o.)
60. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.)

61. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1131 rendelete (2017. június 14.) a pénzügyi alapokról (HL L 169., 2017.6.30., 8. o.)
 62. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.): 3–6. cikk
 63. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60I., 2018.3.2., 1. o.): 3–5. cikk
 64. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.): a 88. és a 98–116. cikk, valamint a VI. és VIII. melléklet
 65. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/770 irányelve (2019. május 20.) a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásairól (HL L 136., 2019.5.22., 1. o.)
 66. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.)
-

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2009/22/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
-	2. cikk, (2) bekezdés
-	3. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés 7. cikk, (4) bekezdés, a) pont
-	7. cikk (2) és (3) bekezdése 7. cikk, (4) bekezdés, b) pont 7. cikk, (5), (6) és (7) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	7. cikk, (4) bekezdés, a) pont 8. cikk, (1) bekezdés 17. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	7. cikk, (4) bekezdés, a) pont 8. cikk, (2) bekezdés, b) pont 13. cikk, (1) bekezdés, c) pont 13. cikk, (3) bekezdés
-	8. cikk, (2) bekezdés, a) pont
-	8. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	19. cikk
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
3. cikk	3. cikk, (4) bekezdés 4. cikk, (1) és (2) bekezdés 4. cikk, (3) bekezdés, a) és b) pont 4. cikk, (6) és (7) bekezdés
-	4. cikk, (3) bekezdés, c)–f) pont 4. cikk, (4) és (5) bekezdés
-	5. cikk, (2), (3), (4) és (5) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	6. cikk
4. cikk, (2) és (3) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
5. cikk	8. cikk, (4) bekezdés
-	9. cikk
-	10. cikk
-	11. cikk
-	12. cikk
-	13. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont 13. cikk, (2), (4) és (5) bekezdés
-	14. cikk
-	15. cikk
-	16. cikk
-	18. cikk
6. cikk	23. cikk
7. cikk	1. cikk, (2) és (3) bekezdés

2009/22/EK irányelv	Ezen irányelv
8. cikk	24. cikk
-	20. cikk
9. cikk	21. cikk
-	22. cikk
10. cikk	25. cikk
11. cikk	26. cikk

A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 11/2020 első olvasatban kialakított álláspontja a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2020/C 404/02)

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2018. április 12-én az EUMSZ 114. cikke alapján benyújtotta a Tanácsnak a fenti javaslatot ⁽¹⁾, az „Új megállapodás a fogyasztói érdekekért” című közleményt és a fogyasztóvédelmi szabályok korszerűsítésére irányuló irányelvjavaslatot ⁽²⁾ (utóbbit a társjogalkotók 2019-ben el is fogadták).

Ez az irányelvjavaslat jogorvoslati intézkedéseket és a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedéseket ír elő az uniós jognak a fogyasztók egy csoportját érintő megsértése esetén, és ezáltal korszerűsíti és felváltja a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló irányelvet ⁽³⁾.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. szeptember 20-án nyilvánított véleményét ⁽⁴⁾, a Régiók Európai Bizottsága pedig 2018. október 10-én ⁽⁵⁾.

Az Európai Parlament 2019 márciusában fogadta el az első olvasatban elfogadott álláspontját ⁽⁶⁾, amelyben 108 módosítást javasolt a Bizottság javaslatára vonatkozóan. A javaslat előadója, Geoffroy DIDIER (EPP, FR) a 2019-es európai parlamenti választásokat követően is megtartotta e feladatát. A javaslatért felelős JURI bizottság 2020. január 9-én úgy döntött, hogy az Európai Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja alapján tárgyalásokat kezd a Tanáccsal.

A fogyasztóvédelmi és -tájékoztatási munkacsoport 2018 áprilisában kezdte meg a javaslat vizsgálatát. A munkacsoport a javaslattal foglalkozó első ülésén a bizottsági hatásvizsgálatot tárgyalta. Ennek során megállapítást nyert, hogy a delegációk messzemenően egyetértenek a Bizottság által a hatásvizsgálatban alkalmazott módszerekkel és kritériumokkal.

A Tanács (Versenyképesség) a 2019. november 28-i ülésén általános megközelítést ⁽⁷⁾ hagyott jóvá a javaslattal kapcsolatban, és ezzel felhatalmazta az elnökséget az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások megkezdésére.

Az intézmények három alkalommal – 2020. január 14-én, március 2-án és június 22-én – tartottak nem hivatalos háromoldalú egyeztetést, és az utolsó során a társjogalkotók ideiglenesen megállapodtak egy átfogó kompromisszumos csomagról.

Az általános megközelítés elfogadását követően az elnökség 2020. január 15-én, február 26-án, március 4-én, valamint június 17-én és 24-én tájékoztatta az Állandó Képviselők Bizottságát a tárgyalások eredményéről. Az Állandó Képviselők Bizottsága a megállapodás véglegesítése céljából elemezte a végső kompromisszumos szöveget, majd 2020. június 30-án megerősítette a társjogalkotók által 2020. június 22-én elért politikai megállapodást ⁽⁸⁾.

Az Európai Parlament JURI bizottsága 2020. július 7-én jóváhagyta a szöveget. A JURI bizottság elnöke még aznap levelet küldött az Állandó Képviselők Bizottsága elnökének, amelyben jelezte, hogy – a két intézmény általi jogi-nyelvi ellenőrzés függvényében – javasolni fogja a JURI bizottságnak és a plenáris ülésnek, hogy második olvasatban módosítások nélkül hagyják jóvá a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját.

Mindezek alapján az Állandó Képviselők Bizottsága 2020. július 22-én azt javasolta a Tanácsnak, hogy hagyja jóvá a politikai megállapodást ⁽⁹⁾. Ezt a Tanács (Mezőgazdaság és Halászat) 2020. szeptember 21-én meg is tette.

II. CÉLKITŰZÉS

Az irányelv célja tisztességesebb versenyt biztosítani és megerősíteni az uniós jog hatékony érvényesítését a fogyasztóvédelem területén, és ezáltal fokozni a belső piac iránti fogyasztói és üzleti bizalmat. A javaslat konkrétan lehetővé teszi a tagállamok által kijelölt feljogosított szervezetek számára, hogy az uniós jog egy fogyasztói csoportot érintő megsértése esetén a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekre és jogorvoslati intézkedésekre irányuló

⁽¹⁾ 7877/18 + ADD 1–5.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2161 irányelve a 93/13/EGK tanácsi irányelvnek, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése tekintetében történő módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 7. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

⁽⁴⁾ HL C 440., 2018.12.6., 66. o.

⁽⁵⁾ HL C 461., 2018.12.21., 232. o.

⁽⁶⁾ 7714/19.

⁽⁷⁾ 14210/19 + ADD 1.

⁽⁸⁾ 9059/20.

⁽⁹⁾ 9592/20 + COR 1 + ADD 1.

képviselési kereseteket indítsanak. A jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló hatályos irányelv helyébe lépve eleget tesz annak az igénynek, hogy a kollektív jogorvoslat területén a nemzeti jogi hagyományokat tiszteletben tartó közös elveken alapuló, a visszaélések esetleges kockázatai ellen biztosítékokat nyújtó horizontális uniós szemlélet valósuljon meg.

III. A TANÁCS ELSŐ OLVASATBAN ELFOGADOTT ÁLLÁSPONTJÁNAK ELEMZÉSE

1. Tárgy és hatály (1. és 2. cikk, valamint I. melléklet)

Az irányelv tárgya – annak biztosítása, hogy minden tagállamban rendelkezésre álljon a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmét szolgáló képviselési kereseti mechanizmus – egyértelműbbé vált, ahogyan az is, hogy ez hogyan kapcsolódik a nemzetközi magánjog jelenlegi szabályaihoz. A Tanács támogatta az Európai Parlament által arra vonatkozóan javasolt biztosítékokat, hogy az irányelv ne adhasson alapot a fogyasztóvédelem gyengítésére az I. mellékletben felsorolt jogi aktusok hatálya alá tartozó területeken. A Tanács által aktualizált jegyzék olyan területekre terjed ki, mint a pénzügyi szolgáltatások, az utazás és a turizmus, az energetika, az egészségügy, a távközlés és az adatvédelem.

2. A belföldi és a határokon átnyúló képviselési keresetek közötti különbségtétel (4. és 6. cikk, valamint a 3. cikk megfelelő foglalm meghatározásai)

A Tanács számára fontos volt szigorúbb közös kritériumokat meghatározni a határokon átnyúló képviselési keresetek indítására feljogosított szervezetek kijelölése és e szervezetek kölcsönös elismerése számára. A belföldi keresetek indítására feljogosított szervezetek kijelölésekor alkalmazandó kritériumoknak – az Európai Parlament javaslataival összhangban – összhangban kell állniuk az irányelv célkitűzéseivel.

3. A képviselési keresetek finanszírozása (4. és 10. cikk)

Az Európai Parlament aggályokat fogalmazott meg a feljogosított szervezetek finanszírozásának átláthatóságával kapcsolatban, és az összeférhetlenség megakadályozására vonatkozó szabályokat is erősíteni igyekezett. Ennek eredményeként a Tanács különböző módosításokban állapodott meg a kijelölések során alkalmazandó részletesebb kritériumokat és a jogorvoslati intézkedések harmadik felek általi finanszírozását illetően. A tagállamoknak következképpen biztosítaniuk kell, hogy ne merüljön fel összeférhetlenség, valamint hogy a harmadik felek általi finanszírozás ne térítse el a képviselési keresetet a fogyasztók kollektív érdekeinek védelméről. Indokolt aggályok esetén a feljogosított szervezeteknek pénzügyi áttekintést kell benyújtaniuk a bíróság vagy a közigazgatási hatóság számára.

4. A képviselési keresetek működése (7., 8., 9. és 12. cikk)

Az irányelv átültetésének és alkalmazásának megkönnyítése érdekében a Tanács fontosnak tartotta tovább egyértelműsíteni azt, hogy miként fognak működni a képviselési keresetek. Ezért az irányelvet a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekről szóló külön cikkel egészítette ki. Az Európai Parlament számára a visszaélésszerű pereskedés elkerülése érdekében kulcsfontosságú volt a „vesztes fizet” elve. A Tanács több változtatást és egyértelműsítést eszközölt ennek érdekében, többek között törölte azt az előírást, hogy a jogorvoslati intézkedések meghozatalához a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekre vonatkozó előzetes jogerős határozatra van szükség.

5. Tájékoztatás a képviselési keresetekről (13. cikk)

Az Európai Parlament számára fontos volt megerősíteni azokat a rendelkezéseket, amelyek a fogyasztóknak a képviselési keresetekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkoznak. A Tanács támogatta e célkitűzést, és úgy vélekedett, hogy ennek a megerősítésnek arányosnak kell lennie. Az érintett rendelkezések ennek megfelelően módosultak.

6. A feljogosított szervezeteknek nyújtott támogatás (20. cikk)

Az Európai Parlament döntő fontosságúnak tartotta megerősíteni és részletezni a feljogosított szervezetek számára rendelkezésre álló támogatásra vonatkozó rendelkezéseket. A Tanács egyetértett azzal, hogy a tagállamok olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek célja biztosítani, hogy a költségek ne akadályozzák meg a feljogosított szervezeteket abban, hogy a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedésekért vagy jogorvoslati intézkedésekért folyamodjanak.

7. Az európai ombudsman (a 23. cikk (3) bekezdése)

Az Európai Parlament kérésének megfelelően a szöveg előírja a Bizottság számára annak értékelését, hogy uniós szinten a határokon átnyúló képviselési kereseteket a jogsértés megszüntetésére irányuló intézkedések és a jogorvoslati intézkedések meghozatala iránti képviselési keresetekkel foglalkozó európai ombudsman intézményének létrehozásával lehetne-e a legjobban kezelni.

8. Az irányelv átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidők és átmeneti rendelkezések (22. és 24. cikk)

A javaslat komplexitására tekintettel – főleg azon tagállamokat figyelembe véve, amelyek nem rendelkeznek a képviseleti keretek rendszerével – a Tanács számára fontos volt, hogy több idő álljon a tagállamok rendelkezésére az irányelv átültetésére (24 hónap) és alkalmazására (30 hónap).

IV. ÖSSZEGZÉS

A Tanács első olvasatban elfogadott álláspontja tükrözi a Tanács és az Európai Parlament közötti tárgyalások során – a Bizottság segítségével – kialakított méltányos és kiegyensúlyozott kompromisszumot. Az európai szintű kollektív jogorvoslati mechanizmusról folytatott hosszú vitákat követően végre egy olyan, az egész Unióra kiterjedő keret áll a fogyasztók és a kereskedők rendelkezésére, amely javítani fogja a fogyasztóvédelmi szabályok betartását és hozzájárul a vállalkozások közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításához.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU